

زريني کربنې

د محترم او استاد نثار صمد واصفي صاحب
زريني کربنې لومړی توګ

ترتیب او ډر اندي کونکي زاهد عزيز

Download from:aghalibrary.com

بسم الله الرحمن الرحيم

د محترم استاد او پیاووري ليکوال پناغلي نثار احمد صمد واصفي صاحب د زريني کربنې تر عنوان لاندي چي په مختلیفو او اړین موضوعاتو رنا اچولي ده اکثره ویناوي می سره را غوندي او ترتیب وروسته چي په (بې بې ایف) سیستم تاسو گرامی دوستانو ته چمتو کري دي هیله منديم چي زما درانه ملګري او دوستان د نوموري د ویناواو خخه حان برخمن کري.
گرانه مشره (واصفي صاحب) زه دی د یو شاگرد په حيث ستاسو استعداد، قلم او ليکوالی ته سلام کوم او ستاسو ذهنی، فكري او علمي ليکنی په غور سره لولم او غنيمت بولم او تر ديره حده چي زه پوهيرم زما په

شان زیات شمیر ملگری ستاسو د لیکنو تبری دی
درند استاده قلم دی همداسی روان و او سه چی گران لوستونکی دی پر لیکنو تنده ماته کری پر ژوند دی برکت
شه
ستاسو خادم زاحد عزیز

=====

(۱) بی ارزبنته افتخار

تر تولو غلط او ناوره افتخار هغه وی چی یو څوک په داسی شي فخر وکړی چی ده یې په لرلو کی هیڅ رول نه
وی ادا کړی لکه خیره ، قد ، رنګ ، سترګی ، قوم ، نژاد ، میراثی شتمني او دیر نور شیان
نو که میره یې په هفو شیانو فخر وکړه چی تا پچله ګټلي وی لکه تقوا ، انسانیت ، علم ، اخلاق ، دینداری ،
مهربانی ، شفقت ، زړه سوئ ، صداقت ، معافول او دیر نور ارزښتونه
بس یوه پاکه اراده او فیصله غواړي .

=====

(۲) خبرداری او پوهاوی

آیا شیطان کومه زنا کړی وه ؟ شراب یې ځبنلي وو ؟ قمار یې کړی و ؟ څوک یې وژلی وو ؟ شرک یې کړی و
؟ نو څه ګناه یې کړی وه چې الله جل جلاله د تل له پاره لعنت پر ووایه ؟ حواب دا چې صرف د یوی سجدی
! څخه یې انکار وکړ ، هو صرف د یوی سجدی څخه انکار
خو بې لمانځه انسان هره ورڅ د څو سجدو څخه انکار کوي ؟ د ۳۶ فرضي سجدو څخه . استغفار الله
نو الله تعالى دی موبې قول هغه څه ته متوجه کړی چې له پاره یې دی دنیا ته راغلي یو ، خو اراده اول په موبې
(اړه لري (الذاريات ۵۶

=====

(۳) خو موبې بیا هم ؟

انسان چی په قبر کی کېښېنودل سی ٿه موده یې نبودی خپلوان ڙر ڙر ورھی . خو وروسته دا ورتگ لبپری ،
خو چی داسی وخت هم رارسپری چی شکمن وی چی د ده قبر په دغو کی کوم یو دی
هو ، دا یو تریخ حقیقت دی . نو ٿومره لنډ ڙوند لرو . خو مور بیا هم ؟

(٤) ڙبه مهار کرہ

ڙبه تر سوچ ، غور او فکر کولو مخکی مه خوشی کوه ، بلکی کیزه یې تینگه ونسیه ! که نه ، د زین ٿخه به
! دی لاندی راواچوی

(٥) ٿومره آسانه ده گناه

دا حتمی نه ده چی د یو شی د ماتولو له پاره پېرہ راپورتہ کری . بلکی لهجه بدله کرہ او الفاظ ناورہ کرہ . بیا
وگوره چی هر ٿه غواری هغه به مات سی که زیره دی ، که محبت دی ، که صداقت دی او که انسانیت دی

استغفرالله

(٦) آیا پام مو دی ؟

مور د ٿان د اصلاح او سمون له پاره دومره کوبنبن نه کوو ٿومره چی تر ٿان د نورو د غلط ثابتولو یا لبو
پوه بللو له پاره یې کوو

(٧) نعمت مه ضایع کوه

سعدي شيرازى څه بنه ويلى دي : دوه کسان هلاک سول : يو هغه چی لرل يي خو ويي نه خورل ، بل هغه چی پوهيدئ خو ويي نکړل

(٨) د یو عالم تحلیل

جوهان ګیت دوه سوه کاله مخکی داسی ويلى دي : موږ به ټوله ژر يا وروسته حتماً د اسلام دین قبلوو . همدا حقیقی دین دی . که ما ته څوک مسلمان ووايی زه نه خپه کېړوم ، زه دا صحیح خبره منم (جوهان ګیت ۱۷۴۹ - ۱۸۳۲)

(٩) وعده خلافه انسان

نننی انسان د والدینو ، ورونيو خويندو ، خپلوانو ، اولادونو ، میره یا ميرمنی او ملګرو سره ضرور وعده خلافی کوي

آيا پوهيري چی تر ټولو بيره وعده خلافی د چا سره کوي ؟

د الله تعالى سره

(١٠) درناوی که سپکاوی ؟

محترم وروره او محترمی خور ، دعزت او ذلت فقط یوه دروازه ده چی هغه ژبه ده . نو سمه یي خلاصوه او

(۱۱) د ئان بار مه درنوه

د گناه د خېرپدو باعث مه کېړو . کیدای سی چې ته يې بس کړي مګر هغه کسان چې تا په گناه اخته کړي دي ، ستا د آخرت د تباہی سبب سی

(۱۲) د ستر رب ستر احسان

د انسان په بدن کی خورا بېر لوي او کوچني رګونه سته چې آن خینې په سترګو هم نه ليدل کېږي . همدا علت دی چې که د بدن هر څای ته ستن يا اغزی نباسو نو وينې به وکړي یعنی يو يا څو رګونه به زخمی سی چې وينې تري راوزي . که دا تول رګونه سره وصل کرو نو مجموعي اوپرداوالي به يې ۷۲۰۰ کيلو متراه سی
بنه ، نن په نږۍ کی قوي ترين واتېرېمپ تر اووه زر (۷۰۰۰) فته اضافه او به نسي را پورته کولی . خو الله تعالى يو کوچني زیره ته دومره قوت ورکړي دی چې د انساني بدن په رګونو کي د دوه اویا زرو کيلومترو په ! واتن څلیرویشت ساعته وينه جاري ساتي او د بدن ذري ذري ته يې رسوي . سبحان الله
« لا د الله تعالى کوم کوم نعمت نه مني ؟ »

(۱۳) ئان له شره خلاصوں

که هر څومره مقتع دليل او غابنې ماتونکي څواب ولري بیا هم احمق نسي خاموش کولی او
جاهل نسي قانع کولای

نو سلام ورته وکره او تري ٿه (الفرقان) (٦٣)

(١٤) سيرت او صورت

په ماشومتوب کي اکثراً کالي ، لاسونه ، پبني ، سر او مخ خيرن وي ، خوزironنه پاک وي ؛
مگر په لوی والي کي بيا اکثراً کالي ، لاسونه ، پبني ، سر او مخ پاک وي خوزironنه خيرن وي
زما په نظر خو اکثريت همدغسى دي ، والله اعلم

(١٥) ڙوند هسى مه ضایع کوه

«! یو عالم ويلى دي : « ڙوند لنده دى بلکي مور ناوخته پيل کري دى
يعنى ضایع کري مو دى او اهميت يي ناوخته رامعلوم سو

(١٦) اخلاقی ڪنایه

يو عارف ويلى دي : غرور وويل چي امكان نلري ؟
تجربى وويل چي پام کوه خطرناک دى ؟
عقل وويل چي بي گتي دى ؟
خوزره وويل چي مه ٻاريروئ ، امتحان خو يي کري

(۱۷) الهي اجر او ثواب

دوی داسی بنیگنی دی چې په هر څومره دیر استعمال سره هیڅ نه لپیردی : لومړی علم ، دوهم دعا
نو رائخی چې دواړه تقسیم او تکثیر کړو

(۱۸) میره ته د میرمني مشوره

زه به ستا اطاعت او خدمت کوم تر څو جنت می په نصیب سی ؟ خو ته د خپلی مور اطاعت او خدمت کوه تر
څو جنت دی په نصیب سی . په دی بول به دواړه په جنت کی سره یو خای یو
! سبحان الله ، څومره د کورنيو بدمرغیو د ختمولو علمي او عملی نسخه او د عقبا تو بشه

(۱۹) ماضي مړه سوي ده

په ماضی (یعنی تیره زمانه) کی ژوند مه کوه بلکی د ماضی له بندی خانی خان راوباسه . نه ژوند بیرته پر
. شا هي ، نه عمر . نو تا ولی خان د ماضی په قطی کی اچولی دی ؟ د ماضی په ارمان کی نن مه بايله
ماضي مړه سوي ده خو ته ژوندي بي . نو د ژوند حق ادا کړه . ته دیر مهم یې خان خبر کړه . که نورو ته څه
نسی کولای ، خان ته دیر څه کولای سی . نو پاڅه او په نن کی سبا ولتوه

(۲۰) قدسي حديث

الله تعاليٰ فرمائي چي ته هغه ٿه کوي چي ته يي غواري مگر کيوی هغه ٿه چي زه يي غوارم . نو هغه ٿه
وکره چي زه يي غوارم تر ٿو هغه ٿه وسي چي ته يي غواري

سبحان الله ، خومره رحمت او مرحمت

(۲۱) زنگ وهلى ذهن

موږ انسانان يو او پيرى غلطى کوو
تر ٿولو غلطه غلطى مو دا ده چي په خپلو غلطيو خبر نه يو
خو تر دي هم خطرناكه غلطى بيا دا ده چي پر خپله غلطى تينگ ودرېرو . دا نو د ذهن زنگ دى
الله تعاليٰ دي دا بول خلک (چي خورا بير دي) اصلاح کمرى

(۲۲) خومره بي پروا يو

د غلطى د ثابتپدو له امله بخبننه او معافي نه غوايو بلکى روابط او دوستي قطع کوو
استغفرالله

(۲۳) د یوی سکي دوه مخه

مرگ صرف يو خل راخي . نه يي مال مخه راگرخولي سي نه دولت ؛ نه يي وسله مخه راگرخولي سي نه باپي
گاردان ؛ نه يي ډاکټر مخه راگرخولي سي نه دوا ؛ نه يي مقام مخه راگرخولي سي نه قوم ! دا ڪه چي ژوند
خو د سکي يو مخ دی ، بل مخ يي مرگ دی

نو همدا اوس راپورته سه او پر کرو گناهونو دی توبه و باسه او الله تعالى ته پناه یوسه . که هوس دی نور دی
بس دی

(۲۴) ودریزه او وگوره

عجبیه خلک يو . يو خل وختونه او فرصتونه له لاسه ورکوو ، بیا وروسته د هفو په تلابن پسی بیرته وختونه
او فرصتونه ضایع کوو . نو ودریزه او وگوره

(۲۵) د لمانخه قبولیت

که د لمانخه په کولو سره ته د گناهونو او بدو کارونو خخه راوگرخیدی نو پوه سه چی لمونخونه دی قبلیوی
يو صحابي د رسول الله (صلی الله علیه وسلم) خخه وپوبنتل چی : « مور څنګه وپوهېرو چی لمونخ مو
قبلیوی ؟ پیغمبر علیه السلام وفرمایل : کله چی بل لمانخه ته ستازره وغواری . » سبحان الله
چی مور به څنګه يو ؟

(۲۶) د نیکمرغی او بیغمى راز

آیا غواری چی د نورو له شره حان وساتي ؟ دیره آسانه او ارزانه طریقه لری : هغه دا چی نور له خپله شره
وساته

(۲۷) ايماني ژوند

که پر جسم باندی د نفس حکومت وی نو دا حيواني ژوند دی ؛
که پر جسم د عقل حکومت وی نو دا انساني ژوند دی ؛
خو که پر جسم د قرآن حکومت وی نو دا ايماني ژوند دی
په اوس عصر کي خو ايماني ژوند کونکي مطلق اقلیت دی ، الله تعالى دی یي مطلق اکثریت کړی

(۲۸) د ژوند لنديز

زمور ژوند د درو مهمو اصلونو لنديز دی : لومړي خنداوي چې محوه کېږي ؟ دوهم اوښکي چې وچېږي ؟
درېبیم عملونه چې پاتېږي

(۲۹) فكري خوختن

د نورو د سیاست په وراندی صداقت غفلت دی ؛ خو د نورو د صداقت په وراندی سیاست خیانت دی

(۳۰) د څان بدلون

الله جل جلاله هماغه دی چې زه یې غواړم ، کاشکۍ زه هم هماغسی واي چې دئ مې غواړی
بس یوه پاکه اراده او فيصله غواړی

(۳۱) الهي غبرگون

شیخ سعدی (رح) ولی دی : ما په خپل ژوند کی د دیر تلاپن سره سره دوه کسان پیدا نکرای سول : یو هغه چی د الله په نوم یې صدقه ورکړي وی خو غریب سوی وی ؛ بل هغه چی ظلم یې کړی وی خو د الله له نیولو خلاص سوی وی .

استغفر الله

(۳۲) پاک او تلپاته محبت

د الله تعالى سره د محبت څخه پرته بل هر محبت درد او غم لری

(۳۳) اصلی مسکین څوک دی ؟

پرون یو انسان زما څخه یوه ډوډی وغويښه او ورمی کړه . په لسګونو دعاوی یې راته وکړي او روان سو خو اوس حیران یم چې اصلی مسکین هغه و که زه ؟

نو موږ باید یو غریب ته صدقه په دی نیت ورنکرو چې هغه ورته اړ دی ، بلکې په دی نیت یې ورکرو چې ! موږ د دی صدقې و قبلېدو ته اړ یو

(٣٤) د ژوند لنده فلسه

مولانا جلال الدین بلخی څه بنه ویلی دی : د مرګ ذایقه هر یو څکي ، خو د ژوند ذایقه یو یو څوک څکي

(٣٥) اخلاقی کنایه

په یو کارتوني تصویر کی می ولیدل چې یو نفر پر لمانځه ناست دی ، په لاس کی یې موبایل تلیفون لور نیولی دی او د ځان سیلفی اخلي . تر لاندی داسی ورته ليکلی وو : پخوا به یې ویل چې نیکي وکړه په دریاب کی یې ! واچوه ؛ خو نن وايې چې نیکي وکړه په فېسبوک کی یې واچوه

(استغفارالله ، سیلفی تر عبادت پوری هم راورسپدہ . دا نو د ریا انتها ده (بنایی وي به د غسى کسان

(٣٦) مادیات پالنه

دا دنیا د یو پُل غوندي ده . هیڅ کوم هوښيار انسان پر هغه کور نه جوروی ، خو مور لگیا یو د هغه له پاسه جنت جوروو (شیخ ذوالفقار احمد مجیدی)

(٣٧) د سمون اراده

پخوانیو به ویل : د جاهلانو سره په ناسته کی غلى اوسمه او د عالمانو سره په مجلس کی غوره ونیسه . ځکه چې د جاهلانو سره په خاموشی کی حلم او د عالمانو سره په خاموشی کی علم زیاتیروی
بس یوه ټینکه حوصله او فیصله غواړي

(۳۸) نرمه هڅونه

د یو دکان پر دروازه د دې پر ځای چې ولیکی (دکان بند دی) ، داسی زده ویونکي او هڅونکي جمله لیکلی
وه : زه لمانځه ته ستا څخه مخکی تللى یم

سبحان الله

(۳۹) درود او سلام

ای مؤمنه ! دا به خومره بهتره او بختوره شیبې وی چې رسول الله صلی الله علیه وسلم تا ته په نوم در بوغ
کړی . او ته ورڅه وپوبنټي چې یا رسول الله صلی الله علیه وسلم ! ستاسی زمانوم څه زده دی ؟
خو نبی کریم علیه السلام درته و فرمایی چې ستاله خوا درود او سلام ما ته ستاد نوم سره یو ځای را رسیدل

سبحان الله

(۴۰) د غیبت بدلون

که بی له وجي او بېله دليله خوشحاله وي یا خوبني احساسوي ، نو پوه سه چې یو څوک تا په بنو یادوي یا
! ستاله پاره دعا کوي
نو راځی چې غیبت همدي ته بدل کړو

(٤١) غیبت او دروغ

روایت دی چى امام شافعی (رح) ته يو سپری وویل چى فلانی ستا بد وايى ، او تا په بدو نومونو يادوي امام شافعی (رح) خواب ورکر: که ته رېنتيا وايى نو غیبت دی وکر ، او که دروغ وايى نو فاسق يى په دی سره هغه سپری بير وشمپد او روان سو

په رېنتيا هم غیبت او دروغ د ټولو گناهونو د دخول دروازې دی . افغانان بېرئ په دی ناروغي مبتلا دي . نو الله (ج) دی هر مسلمان د امام شافعی (رح) د دغه علمى او عينى غبرکون جوګه کړي . دا کار نه سرمایه غواړی نه مشقت ، بلکې صرف يو تینګ عزم او قسم غواړي

(٤٢) عجیبه ناپوهی د

آیا دا ناپوهی نه ده چى خدایي موجوده وي مګر خدایي موجود نه وي ؟
تخليق او مخلوق موجود وي خو خالق موجود نه وي ؟
عشق موجود وي خو معشوق موجود نه وي ؟
شعر موجود وي خو شاعر موجود نه وي ؟
رحمت موجود وي خو رحیم موجود نه وي ؟
حکمت موجود وي خو حکیم موجود نه وي ؟
محبت موجود وي خو محبوب موجود نه وي ؟
لنډه دا چى هر څه موجود وي خو هیڅوک موجود نه وي ؟
نو اي « سرکښانو » او « منکرانو » ، د خدای له پاره ! آیا دا ممکنه ده ؟
پس ناپوهی او سرتیمبگی لا توره وي که سپینه ؟

(٤٣) د ترازو دوي پلي

د هغه علم څخه خان ساته چي په هغه کي عمل نه وي ؟
او د هغه عمل څخه هم خان ساته چي په هغه کي علم نه وي
دواړه حالتونه بي ګټي دي حتی ضرر لري

(٤٤) څومره لنډ ژوند

دا انسان هم عجبيه مخلوق دی : په شنبه وزوکيردي ؛ په يكشنبه تګ پيل کري ؛ په دوشنبه ځوان سی ؛ په سه
شنبه واده وکري ؛ په چهارشنبه ناروغ سی ؛ په پنځنبه د مرګ پر بستر څ ملي ؛ په جمعه مړ سی
ربښتیا هم اتمه ورځ نلرو ، خو ؟

(٤٥) د غلطی تکرار ګناه ده

زموره یوه فکري پنوپنه دا هم ده چي بد کار بد نه راته پنکاري بلکي عادي یې بولو . داسی چي ځینی کسان
اړونده بد کار د ده عادت بولي ، ځینی یې بیا د ده سلیقه بولي او ځینی خو یې بیا د ده شخصی او ځانی معامله
بولي او وايی چي ستا یې په څه ؟

استغفار اللہ

(٤٦) حقیقت مګر ناخوبیه

! بیده او غافل خلک یوازی د نیکونو په کارنامو وياري ، خو ويین او فعال خلک لمسيانو ته ويارونه پرېردي
نو چى موږ به له کومى پلى څخه يو ؟

(۴۷) له ناکامى بیده

تر خو چى د ماضي څخه لاس وانخلي ، راتلونکي ته دي لاس رسی نسته
کله چى دي وخت له لاسه ورکر ، د هغه څخه عبرت ، درس او تجربه خو نو له لاسه مه ورکوه

(۴۸) اي ظالمه ، د خدای له پاره

ته چى ظلم کوي ، دا چى زور لري نو کوه يي . ته چى گناه کوي ، دا چى موقع لري نو کوه يي . خو یوه ورخ
ابه حتماً ذليل کېوي . که ژر يا وروسته نه وي ، په آخرت کي خو به وي ؟

(۴۹) د یو قبر پر شنخته داسي ليکلي وو

زه اصلأ د همدغه ځای له پاره مقرر سوي وم خو په دا منځ کي مي یو خو شپي په دنيا کي تيری کړي ، یعنې
هغه بي وفا دنيا چى خپلو خورا نېردي او ګرانو خپلوانو مي هملته تر خاورو لاندی کرم
آيا زه او ته به هم دغسى نه سو ؟ پس نن د عمل ورخ ده بېله حسابه ، خو سبا د حساب ورخ ده بېله عمله

(٥٠) د ټولو اړتیاوو څواب

سهار او مابنام یې اووه خله ولولئ : حَسْبَ اللَّهِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكِّلُ وَ هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ (ابو داؤد) ٥٠٨١

دا د سوره توبه آخری آيت دی

(٥١) اصلی سکون

هیڅ شی مفت نه دی بلکې په راکړه ورکړه سره حاصلېږي . حتی هوا هم وریا نه ده ، تر څو چې تیره ساه و نه باسي نوي ساه نسي اخیستلی

تر څو چې یو ګام راپورته نکړي بل ګام نسي اخیستلی

تر څو چې شا ته رانسي پر مخ ټوپ نسي و هلی

لنډه دا چې تر څو الله تعالى راضي نکړي سکون نسي ګتلی (مهمه نه ده چې هر څه لري ، خو بي سکونه به) یې

(٥٢) د ایمان کمزوري

موږ دا منو چې هر څه الله تعالى کوي . نو بیا دا ولی د زړه له اخلاصه نه منو چې الله تعالى چې څه کوي صحیح یې کوي ؟

پس دا خو به د ایمان کمزوري نه وي ؟! یا دووه مخي خو به نه وي ؟

(٥٣) دوستي او خپلوي

عفوه او بخښنه دا نه ثابتني چې ته ناحقه یې او هغه صحيح دی . بلکې له دی معافي څخه دا ثابتېږي چې ته د دی دوستي يا معاملې غوبنتونکي یې خو هغه نه دی . ته صادق ، بي غرضه ، صحيح او په زړه پاک یې خو هغه نه دي

مګر یوه باريکي سته او هغه دا چې د بدخواه ، مغرضو او حاسدو دوستانو څخه صرف ځان ګوبنه کړه او بس

(٥٤) مسموم ذهنونه

ئيني خلک داسي دي چې کله ستا بنه والى واوري نو معمولي او سطحي یې ومني ، خو کله چې ستا بد والى واوري نو بېله تصدق ، بېله ثبوت او بېله شکه یې زړه ته واچوي . دا خکه چې ذهنونه یې مسموم دي

(٥٥) اخلاقي کنایه

یوه ورخ چاقو ، خنجر ، توري ، نيزۍ او غشې خپل تر منځ مجلس درلود . نو د یو بل څخه یې وپوښتل چې په موږ او تاسو کې کوم یو ډير ژور او شدید ټپ جوروی ؟

خو « الفاظ » یې شانه ناست وو او پر خندل یې

(٥٦) په مصیبت کې مصیبت

حضرت صديق (رض) فرمایلې دي : « په صبر کولو کې کوم مشکل نسته ،

خو په ٿرا او فریاد کی بیا کومه ڪتھ نسته

نو له دی معلومپری چی په مصیبت کی بی صبری دوهم مصیبت دی

(٥٧) د خلکو انحراف

د فتنو په دی نبری کی به ڪله یوازی یې ؟

که دی تریخ حقیقت ووایه ؛ که صادق وی ؛ که دی غیبت منع کاوه ؛ که دوہ مخه نه وی ؛ که دی غلط یا درواغ نه منل ، که دی د فاسق صفت نه کاوه ، نو پوه سه چی بی کسہ او بی وسہ به یې

(٥٨) د نسبی منځ

يو عالم ٿه بنه ويلى دی : په کومه ټولنے کی چی د احساس نشتوالی عام سی ، نو هلتہ د کوم بل عذاب ضرورت نسته

(٥٩) اعتدال بری دی

د مولانا جلال الدین بلخی څخه یې و پوبنتل چی زهر څه ته وايي ؟

هغه وویل : هر هغه شی چی زموږ تر اړتیا اضافه سی زهر دی ، که هغه خواره وی ،

يا قدرت ، يا مال او دولت ، يا لوبه ، يا حرص ، يا مینه او محبت ، او يا هم کرکه او نفرت وی

(٦٠) د قرآنکرييم دائمي معجزه

قرآنکرييم د « الله » په نوم پيلپوري (بسم الله : د الله په نوم) او د « انسان » په نوم ختمپوري (الناس : خلک ، انسانان) . مطلب دا چې د الله تعالى له خوا د انسانانو (خلکو) له پاره مهمه لا دا چې لومړنۍ پېغام او وحى يې هم « ويل ، لوستل » دی (اقرأ) یعنې د علم اساس ! نو ثابته سوه چې دا آسماني کتاب علمي او مترقي دی یعنې د ساينس او تكنالوژۍ تومنه لرى ! پس اسلام يو علمي او مترقي دين دی

له همدي امله د نړۍ مشهور ساينس پوهان او عالمان پير په اسلام مشرف کپروي

(٦١) د زمانې ګرندی اوښتون

د ساعت « دقیقه بنود » وايى چې اوس لا يو څه وکړه . ځکه زه چې يو حل تير سم بیانا را ګرځم که نه ، هغه به یو بل عصر وي

(٦٢) ظالم که مظلوم ؟

کناه کول بنکاره ظلم دی او ګناه کار یعنې ظالم . ظالم کيدل يا مظلوم کيدل پير آسانه دی . نو بهتره دا ده چې ظالم نسو . شيخ عبدالقادر جيلاني (رح) ويلى دي : « مه ظالم جوريږه او مه مظلوم که دي چاره نه وه نو مظلوم سه او د ظلم څخه په کلکه ځان وژغوره

(٦٣) لاتر خو؟

د انسان ماضي که هر خومره د گناهونو څخه ډکه وي ، آينده خو يي همدا اوس بالکل پاکه ده
الله توبه قبلوي . نو نه غواړي چې راتلونکي دي پاکه وي ؟

(٦٤) متوجه اوسيه

تل په ياد ولره چې تولي خبری دی ملايکي د حان سره ليکي . ګرده ليکنۍ ، شعرونه ، پوسټونه او کمنټونه دی
هم درپسى ليکل کېروي

(٦٥) مجازي مينه وال

څوک چې د خپلی ميرمنی سره د محبت او عشق اظهار عيب ګني ، خو د محبوبی يا معشوقی له پاره د عشق
اظهار فخر بولې دغښی انسان « مجازي عاشق يا شهوانی مریض » دی
دا لکه هینداره چې له یوې خوا خبرنه وي خو دئ یې بله خوا پاکوي

(٦٦) رغنده بدلون

دا چې زموږ ځینې گناهونه زموږ او د الله تعاليٰ تر منځ د راز په حال کې دي ، نو ولی داسی نیکۍ نه کوو چې
هغه هم ورسره د راز په حال کې وي ؟

(۶۷) نیکی که بدی ؟

ولی غرور ؟ ولی حسد ؟ ولی کینه ؟ ولی درواغ ؟ ولی غیبت ؟ ولی تهمت ؟ ولی ظلم ؟ ولی خیانت..... ؟
آیا نه پوهیروی چی د ژوندانه د دی سفر یوازینی لاره قبر ته ده ؟ نو نیکی وردی که بدی ؟
خبر او سه چی نن د عمل ورخ ده بپله حسابه ، خو سبا د حساب ورخ ده بپله عمله

(۶۸) خیرن زدونه

څه وکړو خو د حرص ، حسد او غیبت ېغونه دومره لور سوی دی چی د نصیحت بوغ یې منځ ته هیڅ نه ور
! رسپیروی

(۶۹) اسلام سوله ده

مشهور نړیوال ساینس پوه (البرت انشتاين ۱۸۷۹ - ۱۹۵۵) داسی ویلی دی
زما په فکر مسلمانانو د خپل عقل او ویښتوب له امله هغه څه کړي دی چی یهودو و نه کړای سول . یوازی
اسلام دا طاقت لري چی سوله راولی
(انشتاين یو امریکایی یهودی و چی په ۱۹۲۱ کی یې په فزیک کی د نوبل جازه ګتلي ده)

(٧٠) د وخت راتینګوول

وخت خو په هر صورت کي مخته خي او درومي . نو که هغه خراب وي صبر کوه او که بنه وي شکر کوه
په دي سره به دي وخت راتينگ کري وي

(٧١) الهي رحمت او مرحمت

يا الله ! ستا شکر ادا کوو چي مخکه دي گردي (کروي) او متحرکه پيدا کري ده . چي له امله يي ورخ او شپه
جورېرى ، موسم بىلېرى ، اكسىجن تولىدىرى ، ژوند پىلىپىرى ، نعمت او برکت خېرىپىرى
نو يا لويه خدایه ! ستا د بي حسابه او لايتناھي رحمتونو او نعمتونو شکر ادا کوو

(٧٢) پوهول او غوره نیول

د هوپنیارى او پند خبرى درى کسان بنه کولى سى : لومى عالم ؛ دوهم سېپىن بىرى ؛ درېيم : غم خېلى
د دوى هره خبره سېق دى

(٧٣) مه ناوخته کوه

که ته هر څومره ګناه کار هم يى ، الله تعالى درى لارى خلاصى درته پرى يېنى دې چي ستا تر زکندن پورى يى
. نه تري : د دعا وعده ؛ د رزق ذريعه ؛ د توبى دروازه

نو اوس لا وختي دى ، بيرته راستون سه او مه ناوخته کوه

(٧٤) جدي توجه

پر لاره يا په دکان ، بازار ، کور يا دفتر کي د يو شخص له خوا د الهي ذكر کول يا تسبیحات ويل داسی دی لکه
په مرو کي ژوندی ، په بيدو کي ويبين او په ناروغانو کي جور شخص

(٧٥) اخلاقی کنایه

يو عالم ته يو بي دينه شرابي وویل : دا شراب خو د انکورو او وربشو څخه جوريپوي ، نو ولی حرام دي ؟
عالم ورته وویل : دا ستا اودس ماتی خو هم د بوډی څخه جوريپوي ؟ ولی بي نه خوري ؟
هغه بي دينه شرابي پېر خړ او بي څوابه سو

(٧٦) پر خان او جهان بي اعتباره

اعتبار « په دوستي او خپلوی کي د اکسيجن غوندي اهميت لري . که پر يو چا « بي اعتباره » سوي نو د «
هغه دعاوي هم بنیراوى درته بشکاري ، او بنه يي هم په بدou کي شميري . دا خکه چي د اکسيجن د نشتوالي له
امله تراوونه او رابطي بي تنفسه وی
نو خان له ناکامی وژغوره ، یعنی پر اعتبار مه بي اعتباره کېږه

(٧٧)

يو مسکین ته په دی نیت صدقه مه ورکوه چی هغه ستا و صدقی ته محتاج دی ، بلکی په دی نیت یې ورکړه
چی ته د الله جل جلاله مغفرت او د دی صدقی و قبلېدو ته محتاج یې

(٧٨)

فقیر ته د صدقی ورکولو له پاره په جیب کی په خورا لبو مبلغ (سکه) پسی گرخو . خو همدا مهال د الله تعالى
څخه د جنت لوړتین مقام غواړو
څومره ناخیزه عطا کوو او څومره ستر عوض طلبوو
پېشکه چی الله رحیم او کریم دی ، مګر ته خو هم انصاف وکړه

کره او پخه وينا (٧٩)

زه د پوه انسان څخه هیڅکله نه بېږیدم ، بلکی د هغه احمق څخه بېږیدم چی د یو څو کتابونو تر لوستلو
. (وروسته خان عالم بولی) عثمانی سلطان عبدالحمید

استغفار الله

عاجز او متواضع او سه (٨٠)

که د گناه کارانو او فاسقانو سره کښینې نو پر ګناهونو به زړه ور سی ؛ که د ماشومانو سره کښینې نو بې سنجشه به سی ؛ که د پاچهانو ، آمرانو او سردارانو سره کښینې نو مغور او متکبر به سی پس د غریبانو سره کښینه چې عاجزی زده کړي . (حضرت مجدد الف ثانی)

(۸۱) مهمه باريکي

آيا پوهېږي چې نیکمرغه کيدل ولی ستونزمن دی ؟ خکه چې هغه خوی او سلوک نه خوشی کوو چې زموږ د ! بدمرغۍ سبب کېږي . نو امتحان یې کړه بیا وګوره

(۸۲) د صبر او شکر د پیوستون

که یو شی زموږ لاس ته راسی او شاکر او سو خو وروسته هغه بيرته له لاسه ورکړو (که هر څه یا هر څوک هم وی) ، نو باید دا خبره ومنو چې هماغه شی (یا کس) زموږ له پاره نه وو یا دا چې موږ د هغه له پاره نه . یو . همدا فیصله په آسمان کې سوی وه خو پر مځکه اجرا سوه همدا د شکر او صبر د پیوستون مقام دی چې باید بنه ورته خیر او سو

(۸۳) تبر هېر کړه

د ماضی معنی ده ورک شئ
سیند پر شانه درومی ، او نه هم را ختلی لمړ بيرته ستنيوی
موږ د حال څخه بې پروا او په ماضی پوري کلک مبنتی یو

خپلی بنکلې مائی مو پرپیښی دی او د ماضی په کندوالو پسی ژارو
نو تیر هیر کړه
(عایض قرنی)

(۸۴) ځان پالنه او عصیت

بت ماتونه باید له ځانه راپیل کړو او د خپل دننه ټول بتان او تعصبوته باید مات کړو (سید جمال الدین افغانی)
څومره عالی نصیحت

(۸۵) زموږ ذلت او حقارت

يا الله ! موږ څومره ذليل او ناکام یو ، ځکه
ستا په کارونو کی پېړه مداخله کوو (په ناکامی سره) ؛
ستا پر فیصله پېړ انتقاد کوو (په خرابی سره) ؛
ستا پر قضاوت باندی خپل قضاوت کوو (په دېبمنی سره) ؛
ستا د ارادې او فيصلې مخالفت کوو (په نهیلی سره) ؛
ستا پر خبره ستړګی پټوو (په بي وسى سره) ؛
ستا پر نعمت او رحمت باندی ناشکري کوو (په سرخوری سره) ؛
ستا پر قدر او تقدير باندی شک او تردید کوو (په ناپوهی سره)
نو يا الله ! موږ څومره ذليل او مقهور یو چې تا منو ، خو ستانه منو

(۸۶) اخلاقی کنایه

يو عالم ويلى دي : زموږ حالت داسى دى چې په کور کى د غلو له لاسه سپى ساتو ، خو له بدہ مرغه د نورو
شيانو پر ځای مو هماګه سپى غلاسو

(۸۷) اکثریت نه بلکې حق

پر کومه لاره چې اکثریت خلک روان وی شکمن او زیره نازره اوسمه ، خکه هفوی اغلبأ تقليد کوي نه فکر
نو د یوازی والي څخه مه بېړیو ه بلکې حق د ځان ملګري کړه ؛ او له ډاره هم مه ډاریو ه بلکې ډار له ځانه
ډاروه

(۸۸) د ماضي بدلون ؟

ډيرئ خلک وايی چې ماضي (یعنی تيره زمانه) هیڅ نه بدلیوی . مګر په حقیقت کی بدلیدای سی . وګورئ د
نن په عمل سره د ماضي (یعنی پرون) عمل بدلولای سو . که د یو چا ماضي په کفر کى وه ، خو همدا اوس
کلمه ووايی نو مسلمان سو . یعنی که یو څوک په حال زمانه کی (یا نن) مؤمن وی نو په ماضي کی هم مؤمن
سو . که یو ګناه کار توبه وکړي نو د نن په « بنه » عمل سره یې د پرون « بد » اعمال هم بدل کړل
پس راخی چې په یوه پاکه اراده سره خپله ماضي بدله کرو

(۸۹) یو عالم ویلی دی

« ! تر بوتیونو وروسته چی مور بل شی دیر تر پېنبو لاندی کوو هغه انسانیت دی
نو د ځانی ګټی له پاره باید نور پايماله نکړو

(۹۰) سمندر په کوزه کی

د حسن بصری (رح) څخه یې وپوبنتل چی د مومن راحت چیری دی ؟
هغه ورته وویل چی که غفلت ورڅه سوی وی نو په سجده کی دی او که ګناه ورڅه سوی وی نو په توبه
کی دی
سبحان الله ، د ناکامی څخه د نجات خومره لند فارمول

(۹۱) بی ګټی مجلسونه

د غیبت ، حسد ، تهمت ، ځان پالنی او درواغ ویلو د مجلسونو څخه دا دیر بنه دی چی یوازی اوسي نسبت دی
ته چی د ناسو او ناقصو دوستانو دغسی مجلسونو ته ورسی

(۹۲) انساني خوبني

باد پکه په څلهه باد نه جوړوي تر خو مور ته یې راوشری . بلکي باد له مخکي څخه موجود وی خو پکه هغه
ته ګرندي حرکت ورکوي او پرمور یې راپوري وهی (راشری)
د انسانانو خوبني هم بالکل همداسي وی چی تل زموږ شا وڅو ته موجود او ساکن دي . بس د هغو منبع ته د

يو خو ځښت ورکولو اړتیا ده تر څو دا حرکت په محیط کي څور او ګرندي سی . موږ دغه تحرك ته سخت اړيو ، نه زور او تزویر ته

(۹۳) د اوښکو څې

پر بالبنت اوښکي تویول ستا حالت نه بدلوی (یعنی ګټه نلري) ، خو پر مصله اوښکي تویول ستا حالت بدلوی یعنی هغه څو څاځکي ستا پریشانی په ځان کی ډوبوي ! امتحان یې کړه

(۹۴) دعا د سکون دروازه ده

يو څوک دي ډير یادیپوی ؟ ورسه او ويی وینه ! نسي کیدای ؟ په وتس اپ ، وايبر کي ورسه وګوره !
هغه کار نه کوي ايميل او فېسبوک خو سته ! دا هم نه کېږي ؟ تلهیفون ورته وکړه ! هغه هم نه کېږي ؟
خط ورته ولیکه دا هم نه کېږي ؟
نو دعا خو حتماً ور رسپروی او ستا سکون حاصلېږي ، امتحان یې کړه

(۹۵) اغزن لورئ

په کومه تولنه کي چې « هر شی » او « هر عمل » جاري وي ، هغه تولنه په اغزيو کي رهي وي
چې زموږ تولنې خو به همدا لورئ نه وي اخیستي ؟

(۹۶) لا تر کله ؟

ای سرکبن نفسه ! لا ٿه ته منظر یي ؟ کله توبه باسي ؟ ولی توبه ٿندوي ؟
که همدا اوس مرگ درته راسي نو الله ته به ٿه خواب وركوي ؟
آيا ورته وايي چي ٿوان وم ؟ ورته وايي چي يو ٿل زور سم ؟ ورته وايي چي هيره مى سوه ؟ ورته وايي چي
پوه نه سوم ؟ ٿه ورته وايي ؟ آيا کومه پلمه لري ؟
که پلمه او حيله کوي نو افسوس ستا پر حال ! که هوس دی نور دي بس دی . لطفاً پر ٿان مه ناوخته کوه

(۹۷) پام چي باد دي یو نسي

نن چي خلک ستا هغه صفتونه او بنه خويونه بيانوي چي په تا کي نسته ، نو سبا به پر تا هغه الزامونه او
تهمتونه هم تري چي په تا کي نسته

(۹۸) د الفاظو اثر

الفاظ د بندہ غلام وی مگر تر ویلو وروسته بندہ د الفاظو غلام سی . الفاظ او کلمات مره زیروننه ژوندي کوي او
ژوندي زیروننه هم مره کولاي سی . د الفاظو غلط استعمال « رحمت » په « زحمت » سره بدلولى سی او
دعا « په « دغا « سره «
نو الفاظ د فكر لباس دی چي باید خپل فکرونھ پری ملبوس او ملفووف کرو

بنکخل او پوج الفاظ (۹۹)

يو عالم ويلى دي :

په حقیقت کي بي سوادي له منھے نه ده تللي بلکي بپسوادانو صرف ليکل او لوستل زده کري دي

بنخه د کور بي بي ده (۱۰۰)

ھيني خلک وايي چې بنخه کور نلري (ھکه د پلار په کور کي ميلمنه وي ، د ميره په کور کي بيگانه وي ، د اولاد په کور کي اضافه وي) . خو داسى نه ده بلکي هر کور بيله بنخى څخه اصلأ کور نه دى

روحی سکون (۱۰۱)

يو عالم ويلى دي : کله چې پوه سوم چې بيرئ خپلوان مى غرض او مرض لري نو خپل رب ته مخ اړول بير راته آسانه سو ؛ بېغمه او روحأ آرام سوم

نېک عمل تلپاته وي (۱۰۲)

تر مرګ وروسته زړه لس دقېقې ژوندي پاته وي ؛ دماغ شل دقېقې پاته وي ؛ سترګي څلور ساعته پاته وي ؛ پوست پنخه ورځي پاته وي ؛ هدوکي ديرش ورځي پاته وي
خو نېک عمل تلپاته وي ! بس يوه پاکه اراده او فيصله غواوري

(۱۰۳) اخلاقی کنایه

د یوی رکشا پر شا عجیبه جمله لیکلی وه : هارن کرار واھه ، ولس بیده دی

(۱۰۴) آسانه اجر او ثواب

رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایلی دی

د کمزوره انسان مرسته کول صدقه ده (ابن حبان ۳۳۷۷)

د یو غمجن محتاج سره مرسته کول صدقه ده (نسایی ۲۵۳)

دواری مرستی کن شمیر انواع لری . نو څومره ارزانه او آسانه ثواب

(۱۰۵) روختیا ساتنه

ابن سینا څومره عالی او علمی خبره کري ده : هر شی لپر یې دوا ده ، متوسط یې خدا ده ، خو ډیر یې زهر دی

سبحان الله ! څومره عیني او عملی نسخه

(۱۰۶) اخلاقی کنایه

یو بی پروا خوان په ملنډو سره یو مسکین او کمزوره بابا ته وویل چې له لیری می فکر وکړ چې بنځه یې

بابا ھواب ورکر چى ما بيا له ليرى وليدى نو فكر مى وکر چى نارينه يى

(۱۰۷) اخلاقى کنایه

يو بي پروا ھوان په ملنبو سره يو مسکين او كمزوره بابا ته وويل چى له ليرى مى فكر وکر چى بنخه يى
بابا ھواب ورکر چى ما بيا له ليرى وليدى نو فكر مى وکر چى نارينه يى

(۱۰۸) د معاشرت آداب

رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمایلی دی : د خير مسلمانانو د سلام په ھواب کى و عليكم واياست
(صحيح بخاري ۲۹۳۵)

(۱۰۹) د انسان انسانيت مهم دى

د خرابو خلکو تر هيرولو او د بنو خلکو تر لتيولو خو دا بهتره ده چى د خلکو خرابي خبرى هيرى کرو او د
هفوی بنی خبرى ولتيوو
دا ھکه چى انسان ثبات نلرى، يعني خراب خلک بنه کيداي سى او بنه خلک خراب کيداي سى
پس له گناه باید کرکه وکرو نه له گناه کاره

(۱۱۰) خورا ستر او خورا کوچنی

يو عالم ويلى دي :

« دى او تر تولو کوچنی امتحان ورکونکى د الله جل جلاله تر تولو ستر امتحان اخىستونکى الله جل جلاله «
خو موبو لا بيا هم ؟

(۱۱۱) د قرآن مجید يوه معجزه

د قرآنکريم د نزول پر مهال نه پوهنتون و ، نه پوهنخى ، نه د حساب ماشين و او نه هم کمپيوتير .
رسول الله صلى الله عليه وسلم سواد نه درلود ، نه يي مكتب يا پوهنتون لوستى و او نه يي هم د
حساب ماشين يا کمپيوتير درلود
څه وخت چې قرآن شريف نازل سو ، د هغه مهال انسانانو د ننۍ تکنالوژۍ په اړه په خپلو ذهنونو کي
د هغه خاکه هم نه سواي تصور کولای
قرآنکريم د هغه مهال د انسانانو ، نننيو انسانانو او آينده انسانانو د ژوندانه ټول اړخونه مدنظر نیولي دي چې
دا پخپله د دي الهي کلام يوه سترتيا او معجزه ده
(مأخذ : قرآنی ریاضی ، ۲۵ مخ ; ۲۰۰۹ ؛ (لیکوال : نثار احمد صمد واصفی

(۱۱۲) تريخ حققت

په کومه ټولنه کي چې کشran د مشرانو احترام نلري يا برابری ورسره غواړي ، د هغې ټولنی کوچنیان به
هیڅکله غڼان نسي او کشran به يې هیڅکله مشران نسي

(۱۱۳) منفرد کردار

تل منفرد کردار لره . لکه مالگه چى شتون يې مهم نه بىنكارى خو نه شتون يې توله خواره بى خوندە کوي
لکه بوره چى شتون يې مهم نه بىنكارى خو نه شتون يې توله خوابه بى خوندە کوي
لکه مرچ چى شتون يې اهمىت نلىرى خو نشتون يې توله مصالى بى خوندە کوي
هر خوک ضعيفه او پياوري قابليتونه لرى . نو تر خپله وسە خو يو ادنى خدمت وکړه

(۱۱۴) تريخ حقيقى

وايى پە دنيا کى دوه بولە غله شتون لرى . يو كوجنى غله چى پوليس يې نىسى او دوھم غېت غله چى
پوليس يې ساتى
نن متأسفانه هىچ تولنه له دى حالتە ماسپۇوانە دە ، خىنى لېر ، خىنى دېر خو خىنى خورا دېر

(۱۱۵) د گناه سیورى

امام غزالى (رح) ويلى دى
بيشكە د گناه كونكۈ زىرونە تور وى . د زىرە د توروالي علامە دا دە چى
الف - د گناهونو خخە بىرە نە وى [بىنە پوهىرى چى گناه دە مىگر كوي يې] ;
ب - د اطاعت خخە سعادت نە حاصلىيۇرى [عبادت كوي خو گناهونه ھم ورسره كوي] ;

ج - نصیحت اثر نه کوی [نصیحت منی خو عمل نه کوی ، نو هغه پخپله بی تائیره سو] ؟

بنه ، راخی چی اوس نو ځانونه وجداناً او بیطرفانه و ارزوو چی څنګه یو

(۱۱۶) اخلاقی کنایه

موږ خو له څېلوا ژارو

یوه ورڅ « سره زر » او « اوسيپنه » سره ناست وو ، او خبری یې کولی . سروزرو اوسيپني ته وویل چی زه او ته دواړه په چکش و هل کېړو ، خو ته ولی ډير فرياد کوي او ناري وهی ؟

اوسيپني ورته وویل چی کله دي خپل وهی نو درد هم خورا زيات وي

(۱۱۷) د ځان بدلون د جهان بدلون دی

موږ ځان نه بدلوو خو نور په زاريو یا په زوره بدلوو ! عجبيه ده ، دغښي کسان د نورو د نجات له پاره کښتى جوريوي خو پخپله یې لامبو هم نه وي زده

همدا علت دی چي الله تعالى لارښوونه راته کوي چي تر څو په ځان کي (رغنده) بدلون رانه وړي ، روان
حالت دی نه بدليوی (الرعد : ۱۱)

په رښتيا هم د ځان بدلون د جهان بدلون دی

(۱۱۸) اوس هم ناوخته نه دی

د یوی نېکي په کولو سره انسان نه پرهیزگار کېږي ، خو د یوی ګناه په کولو سره حتما ګناه کار کېږي

نو راخی چی توله دا دعا بدرگه کرو : يا الله ! زما هغه گناهونه را معاف کره چی دعاوی می د قبليدو خخه
راگرخوی ، آمين

(۱۱۹) په قرآنکريم عمل

فضيل بن عياض (رح) ويلى دي :

«قرآنکريم د دي له پاره نازل سوي دی چی عمل پري وکړو ، خو خلکو یې لوستل عمل وګرځاوه «
استغفارالله . نو که تلاوت یو ثواب لری ، عمل یې د ثوابونو زخیره ده

(۱۲۰) قضاؤت قاضي ته پرېرده

يا الله ! ما وبخښه ، حکمه د هر چا او هر شي په هکله دومره پير او په خپل سر قضاؤت کوم چی دا می هيره
کري ده چی قاضي خو ته یې

(۱۲۱) منفي سپما

موبايل چارجول د سکون سپما ده ؛ تلویزیون لیدل د ثوابونو سپما ده ؛ د برق د تللو پر وخت بي صبری
کول د زغم سپما ده ؛ اسراف کول د صدقې سپما ده ؛ سکرېټ څکول یا نسوار کول د ژوند سپما ده ؛
سود او رشوت د حلالو سپما ده
نو راخی چی په پاکه اراده او فيصله سره د تولو منفي سپماوو خخه پده وکړو

(۱۲۲) گناه مه درنوه

نه شراب په بسم الله سره حلال کيروي ؛ نه د بېگناه مسلمان وژل په الله اکبر سره روا کيروي ؛ نه د سود
ورکول يا خورل په حيله سره جايز کيروي ، نه رشوت ورکول يا اخيستل په مجبوريت سره تاقين کيروي
نو د خدای له پاره ، د گناهونو پيتي مه درنوه

(۱۲۳) هر يو قاضي يو

نن په هر مجلس او حتی دوه کسيزه خبرو اترو کي هم زموږ هر کس او ناکس په خپل سر وکيل دی ، قاضي
دي ، مفتی دی او څارنوال دی . له ځانه قضاوتونه او فيصلې کوو . يعني څوک قضاوت نه راڅخه غواړي خو
موږ پخپل سر قضاوت کوو
که موږ هر مجلس ته خير سو نو و به ګورو چې له بده مرغه زموږ قضاوتونه بیله محکمي دي او فيصلې مو
بیله محکامي دي

(۱۲۴) اسلام يعني څه ؟

يو چا د حضرت حسين (رض) څخه ويوبنتل چې اسلام مختصارا راوېښنه
هغه ورته وویل چې د خالق عبادت او د مخلوق خدمت دی
هم ذکر ، هم تسبيح ، هم استغفار او صدقه
رسول الله صلی الله عليه وسلم فرمایلی دي

لا اله الا الله ويل صدقه ده . سبحان الله ويل صدقه ده . الحمد لله ويل صدقه ده . الله اكبر ويل صدقه ده .
استغفـر الله ويل صدقـه ده

(صحيح مسلم ۱۰۰۷)

سبـحان الله ، ثـومـرـه سـتـرـ اـجـرـ ، وـرـيـا ثـوابـ او بـرـكـتـ

(۱۲۵) انساني قضاوتونه

کـه تـه نـپـکـ او بـنـه يـي خـو خـلـکـ دـي بـدـ وـبـولـی تـرـ دـي بـنـه دـي چـی تـه بـدـ او غـلطـ يـي لـاـکـن خـلـکـ دـي بـنـه وـبـولـی .
خـکـه دـ خـالـقـ قـضـاـوتـ مـهـمـ دـي نـه دـ مـخـلـوقـ

(۱۲۶) فـاسـقـ او صـادـقـ

دـ دـنـیـا تـرـ تـوـلـوـ « بـدـهـ بـایـلـنـهـ » دـاـ دـهـ چـیـ دـيـ چـوـ چـاـ پـهـ سـتـرـگـوـ کـیـ اوـبـنـکـیـ سـتـاـ لـهـ لـاـسـهـ وـیـ . خـوـ پـهـ دـنـیـاـ کـیـ
ترـ تـوـلـوـ « بـنـهـ گـتـنـهـ » دـاـ دـهـ چـیـ دـيـ چـوـ چـاـ پـهـ سـتـرـگـوـ کـیـ اوـبـنـکـیـ سـتـاـ لـهـ پـارـهـ وـیـ
نوـ بـنـهـ گـتـنـدـوـیـ (صـادـقـ يـاـ خـادـمـ) اوـسـهـ ، نـهـ بـدـ بـایـلـوـنـکـیـ (فـاسـقـ اوـ ظـالـمـ)

(۱۲۷) قـوـتـ ، عـاجـزـيـ اوـ زـرـاـ

حضرـتـ عـلـىـ (رضـ) وـيـلـىـ دـيـ : اوـدـسـ دـ خـوـانـانـوـ پـهـ رـقـمـ تـازـهـ كـرـهـ ، لـمـونـخـ دـ بـوـدـاـكـانـوـ پـهـ رـقـمـ وـكـرـهـ اوـ دـعـاـ دـ
ماـشـوـمـانـاـنـوـ پـهـ رـقـمـ وـكـرـهـ

(۱۲۸) مور ، جنت مکان

جنت وايي : مور هغه هستي ده چي زه يي هم تر قدمونو لاندي يم
دا چي د مور تر پبنو لاندي جنت دى ، نو د سر او زيره به يي خومره مقام وي
سبحان الله

(۱۲۹) تجربه

كه موږ تر حان د يو شتمن په ليدو سره له خدایه د شکایت پر حاى تر حان د يو غريب په ليدو سره له خدایه
شکر وکړو نو پريشاني به مو حتماً رفع او دفع سی

(۱۳۰) خورا مهم تجارت

کله چي د دنيا د مفليسي څخه په تنګ سې او د رزق دروازي درته وټپل سې نو د الله تعالى سره تجارت وکړه ،
يعنى صدقه ورکړه او امتحان يې کړه
ته به ووایي چي هیڅ نلرم ، څه شې صدقه کرم ؟! داسې نه ده بلکې بنه خبره هم صدقه ده ، بنه رویه هم
صدقه ده ، مرسته هم صدقه ده ، هڅونه هم صدقه ده ، موسکا هم صدقه ده ، د ضرورت ورځي ته د يو ساتلي
شي ورکړه تر ټولو بنه صدقه ده..... خو پام چي په صدقه کي ريا ونكري
نو مه ناوخته کوه . صدقه رد بلا ده

(۱۳۱) اخلاقی کنایه

نننی حالات خو داسی دی چی تر څو رښتیا بویونه په پېښو کوي ، درواغ بیا پر نیمه نږی را ګرځېدلی وی
استغفار الله ، څومره سرعت

(۱۳۲) سترګه ور روند

سترګی د دنیا هر شی لیدلی سی ، خو که پڅله په سترګه کی یو شی ننوزی نو هغه هیڅ نسی لیدلی
انسان هم د نورو عیيونه بنه ترا لیدلی سی خو که کوم عیب د ده وجود ته ننوزی هغه
هیڅ نسی لیدلی بلکی روند وی
په رښتیا چی د قرآنکریم له مخی ځینی انسانان سترګی لری خو رانده دی ، غوبرونه لری
خو کانه دی ، ژبه لری خو گونګیان دی ! استغفار الله

(۱۳۳) د استاد درناوی

امام ابو حنیفه (رح) په یو مجلس کی ناست و چی یو هلک راغی . امام صاحب د هغه هلک د عزت له پاره
ورته ودریدی . چا پوبنتنه ځنی وکړه چی امام صاحب ! ځنګه د دی هلک مخی ته ودریدی ؟
امام صاحب ورته وویل : دا زما د استاد زوی دی . یو وخت می د ده د پلار څخه یوه مسئله زده کړي وه . که
زه د استاد تعظیم ونه کرم ، نو ځنګه به د څېل علم څخه ټه واخلم ؟

(۱۳۴) د ټولنی ورانی او ودانی

د پاکتیر غلطی یو انسان له منځه وری ؟
د انجینېر غلطی یو تعمیر (یا پل...) له منځه وری ؟
د قاضي غلطی یو کهول له منځه وری ؟
خو د معلم غلطی جامعه له منځه وری ؟
هو ، معلم هغه روښانه شمع ده چې ځان ویلي کوي خورنا خپروي . نو د معلم زحمت د ټولنی عزت دی
زه خپلو ټولو بنوونکو او استادانو ته (چې ژوندي دي) الهي رحمت او (چې وفات دي) الهي مفتر غواړم

(۱۳۵) اکسیجن ستر نعمت

يو انسان د ژوندي پاته کیدو له پاره هره ورڅو سلندر اکسیجن مصرفوی چې بیهه یې درې نیم زره روپی ده .
د میاستی یې یو لک او پنځه زره روپی مصرف دی . د کاله تقريباً ۱۳ لکه روپی کپروی . اوں که د یو انسان
ټول ژوند ۶۰ کاله و بولو نو په دومره موده کو به دا لګښت اته اویا (۷۸) مليونه روپی سی
خو الله تعالى دومره گران بیه او حیاتی ماده بالکل وریا راکوی او موږ هیڅ نه خبروی .

« نو ته لا د الله تعالى کوم کوم نعمت نه منی »

(۱۳۶) پر الله تعالى هغه کسان گران دی چې

دعا لري خو ادعانلري ؛ روا لري خو ريا نلري ؛ وفا لري خو جفا نلري ؛ اخلاص لري خو اختلاس نلري ؛
عاجزي لري و لوبي لري .

(۱۳۶) ازلي دېمن

بنياىي خينى كسان امريكا ، برتانيه ، روسيه ، اسرايل..... د بشر تر بولو ستر دېمنان وبولى . خو دوى يوازى د انسان دا دنيا خرابولي سى . اصلی دېمن بل دى چى تر دوى بير خطرناك دى . هغه كولاى سى چى د انسان دنيا او آخرت دوايره خراب كرى

دغه ستر او خطرناك دېمن « ابليس » نوميرى چى لقب يى « شيطان » دى . دئ تر بولو سترى وسلى او تجهيزات لرى . آن يوه ثانىه هم د انسان سره له جنگه نه بېكاره كېرى
نو زمۇر جنگ د دغه لعین دېمن سره فرض دى

(۱۳۷) تاوان خپل گىه د بل

زمۇر او ستاسو شتمىي هغه ده چى آخرت ته يى ولېرو . خە چى پە دنيا کى راخخە پاتىرىي هغه زمۇر نە ، بلکى د وارثانو مال دى

(۱۳۸) الله تل پە ياد لره

دا مە هېروه

د خوبىي او بىنادى پر مھال ثنا او ستايىل د (الله جل جلاله)

د سختى او بىچارگى پر مھال مىندل د (الله جل جلاله)

د آرامى او سوكالى پر مھال لمانخل د (الله جل جلاله)

د نا آرامى او بېقىرارى پر مھال توكل (الله جل جلاله)

د تشکری او مهربانی پر مهال یادول د (الله جل جلاله)
د عذاب او مصیبت پر مهال پناه لرل د (الله جل جلاله)
نو تل او په هر حالت کی الله مه هیروه چی الله هم تا هیر نکری

آسانه نسخه (۱۳۹)

دا کوبنېش مه کوه چی تر نورو بنه سی ، بلکی دا کوبنېش کوه چی تر پخوا بنه سی
تجربه یې کړه بیا وګوره

د (۷) ستراهمیت (۱۴۰)

اووه زموږ په ژوند او حتی عبادت کی ستراول لري مثلاً
آسمانونه اووه دي ؛ په قرآنکریم کی همدا اووه اسمانونه هم اووه خله ذکر سوی دي ؛
د قرآنکریم د لومنی سورت (الفاتحه یا الحمد لله) آیتونه اووه دي ؛
رنگونه اووه دي ؛
د هفتی ورځی اووه دي ؛
د اټوم مدارونه اووه دي ؛
پر کعبه اووه واره طواف کوو ؛
د صفا او مردوا تر منځ اووه واره تګ راتک کوو ؛

جمرات یعنی شیطان اووه خله په شکو (ویو ډبرو) ولو او هر خل اووه شګندي وی ؛

د دوړو خ دروازی اووه دي او پیړ نور

(۱۴۱) **الله تعالى نن شاهد خو سبا قاضي دی**

نو د گناه خنه و بيريره هغه هم د شاهد په مخکي ، هغه شاهد چي سبا پخپله ستر قاضي دی او فيصله کوي

(۱۴۲) **توجه او پاملننه**

کله چي تولنيزي رسني مثلاً فيسبوك استعمالوو ، باید جداً متوجه او سو چي زموږ الفاظ زموږ اصلی خيره معرفي کوي او هم زموږ د کورنۍ ترببي نمایندګي کوي ، او هم زموږ اخلاقې مقام تاکي
نو څومره باید پام وکړو چي خپل شخصيت سم معرفې کړو

(۱۴۳) **علم او جهل**

که زما علم ما ته د انسان سره مينه او محبت نسي رابنودلی نو یو جاھل تر ما زر واره بهتر دی
(مولانا جلال الدين بلخي)

(۱۴۴) **پر خان او تولنه احسان**

حومره وخت چې پر نورو باندی په انتقاد کي مصروفوي ، هغومره وخت د خپل ځان په اصلاح کي مصرف کړه .
خکه د نورو اصلاح ستا اختيار نه دی ، مګر خپله اصلاح دي په خپل اختيار کي ده
دا به دی پر ځان او ټولنه لوی احسان وي

(۱۴۵) یوازی نن لري

ډاکټر عایض قرنی څه بنه ويلى دی : ژوند په اصل کي همدا نن ورخ دی . پرون مړه سوی ده ،
سبا لا زوکېدلی نه ده
نو همدا نن لري چې ژوند لري

(۱۴۶) عقیده او حقیقت

يو عالم ويلى دی : عقیده کیدای سی چې زما عقیده وي ، ستا عقیده وي ، د فلانی عقیده وي ؟
خو حقیقت نسي کیدای چې زما حقیقت وي یا ستا یا د فلانی حقیقت وي
حقیقت اصلاً د هیچا مربوط نه دی بلکې آزاد او د ټولو دی
له همدي امله خلک تل د عقیدي په سر جنگۍږي نه د حقیقت په سر
استغفار اللہ

(۱۴۷) عواطف

کله چی گناه کار انسان و زیل ، نو پوه سه چی خپل پیغام بی تر الله تعالیٰ پوری ورساوه
مگر کله چی د چا په سترکو کی قحطی راغله نو پوه سه چی زره بی سخت سوی دی . ظالم دی ، تری گوبنہ
سه او احتیاط ورسره کوه

(۱۴۸) ستا بی له خیره چی ناحقه وياري ؟

که ته بنکلی بی مه پري نازپوره ، حکه دا بنایست خو تا پخپله نه دی جور کړی ؛
که ته د یو خاص قوم یا نسل څخه بی په دی هم فخر مه کوه ، حکه دا هم تا پخپله نه دی اختيار کړی ؛
که ته د یو شتمن یا واکمن اولاد بی په دی هم وياري مه کوه ، خکه دا هم تا پخپله نه دی ګتلی
نو ستا کمال دا دی چی په اخلاقو دي ووياريه ، په لیاقت دي ووياريه ، په خدمت او صداقت دي ووياريه چی دا به
ټول تا پخپله ګتلی وي . همدا د اسلام لارښونه او غونښتنه ده

(۱۴۹) فکر او شکر

پريشاني او آساني د یوی سکي دوه مخه دی . دواړه د انساني ژوندانه حتمي اجزا دی . نو په پريشاني کي فکر
او په آساني کي شکر کوه

(۱۵۰) خورا مهم تجارت

کله چی د دنيا د مفليسی څخه په تنګ راسي او د رزق دروازي درته وتیل سی نو د الله تعالیٰ سره تجارت وکړه
، یعنی صدقه ورکړه . امتحان بی کړه

ته به ووایی چې هېخ نلرم ، ته شى صدقه کرم؟! داسى نه ده ، بنه خبره هم صدقه ده ، بنه عمل هم صدقه ده ، مرسته هم صدقه ده ، هخونه هم صدقه ده ، موسکا هم صدقه ده

(۱۵۱) **وخت راتینگو**

همدا نن ستا هغه سبا دى چې پرون ورته په طمع وي . نو خان د پرون او سبا تر منځ مه خورند کوه ، بلکي څو ثانیي یا څو دقیقې یا څو ساعته وروسته به همدا «نن» هم درڅخه «پرون» سی

(۱۵۲) **ډير بي انصافه نه یو ؟**

که تلویزیون خراب سی وايی ماشومانو خراب کړ ؛ خو که ماشومان خراب سی وايی تلویزیون خراب کړل په دواړو حالاتو کی ملامت موږ پخپله یو ، خو پر معصومو کوچنیانو یې تاوانوو نو هر څه مو همداسي ويوله . بنایي اصلی علت یې زموږ بې باکي وي ، یا بې غوري وي ، یا بې وسی وي چې داسى حالت رامنځته سوئ وي

(۱۵۳) **د جاھل ضديت**

په یوه دليل می څلوبېښت پوهان قانع کړل ؛ خو په څلوبېښت دليله می یو جاھل هم قانع نکړ (مولانا جلال الدین بلخی)

(۱۵۴) ودریوه او شاته وکوره

د غلطيو په منلو ، زره سَمَولو او گناه پريبنودلو کي خنډ مه کوه ، حکه لاره چي خومره او بوديو راستېدل هغومره گرانېرى

(۱۵۵) د ناپوهانو حق

متل دي چي د عقل وبوی او د پيسو مور نسته . علما وايی چي پر موبو ناپوهان دري حقوقه لري
لومري - صبر او زغم : د هفوی هر ٻول ناوره چلند به زغمئ او تحمل به کوي
دوهم - شفقت او مهربانی : که د هفوی څخه کوم غلط او ناسم کار ووینئ نو د کركي پر ځای به شفقت پر کوي
درېبیم - لارښونه او متوجه کول : د هفوی درېبیم حق دا دي چي سمه لارښونه به ورته کوي ، خير دي که
هفوی بي مني يا نه
هو ، که موبو او تاسو دا مجربه نسخه د هري ورځي تلن لاره وګړوو ، يعني د ناپوهانو حق ادا کرو ، نو دنيا
او عقبا به مو خلانده وي

(۱۵۶) د سولي آرمان

سوله د هوا د تنفس په شان هر انسان ته ستر اهميت لري . « او سوله بنه ده » (النساء ۱۲۸) . که د اسلام
مبارک لفظ ريبنه وڅېړل سی نو د عربي ژبي د « سِلم » څخه اخيستل سوی دي ، چي د سولي او امن معنى
لري . نو حکه اسلام د سولي او امن دين دي

په لغوي معنى سوله او امن سم والي ، کره والي ، د دوو خواوو تر منځ د دېنمۍ پاي ته رسولو او پخلا کولو
ته وايي . د ادبې پلوه سوله روښا ده ، سپينه ورڅ ده ، سمسورتيا ده ، شتمني ده ، نیکمرغې ده ، بېیرازې ده ،
آرامي او سوکالي ده ، سرلوري ده ، خپلواکي ده او ټولواکي ده . نو د ژوند اخيستلو پر ځای ژوند ژغورل پکار

د همدغسى حقيقى سولى په اميد

د سولى آرمان (۱۵۷)

سوله د هواد تنفس په شان هر انسان ته ستر اهميت لري . « او سوله بنه ده » (النسا ۱۲۸) . که د اسلام مبارک لفظ رينه و خپل سی نو د عربي ژبي د « سِلم » څخه اخيستل سوی دی ، چې د سولى او امن معنى لري . نو ځكه اسلام د سولى او امن دين دی

په لغوي معنى سوله او امن سم والي ، کره والي ، د دوو خواوو تر منځ د دېنمى پاڼي ته رسولو او پخلا کولو ته وايي . د ادبی پلوه سوله رونما ده ، سپينه ورخ ده ، سمسورتيا ده ، شتمني ده ، نيكمرغى ده ، بنيرازى ده ، آرامي او سوكالي ده ، سرلوري ده ، خپلواکي ده او تولواکي ده . نو د ژوند اخيستلو پر ځای ژوند ژغورل پکار دی

د همدغسى حقيقى سولى په اميد

د دعا اړتیا (۱۵۸)

يو چا د کوم بزرگ او زاهد څخه ويوبنتل چې که زموږ قمست له مخکي څخه لا ليکلی وي ، نو د دعا کول څه ضروري او حتمي ده ؟

شيخ ورته وویل چې کېدای سی ستا په قسمت کی همدا ليکلي وي چې کله يې وغواري نو درکول سی

سبحان الله

(۱۵۹) د انسان او رحمان رضایت

يو پاچا د نصیحت او پند اوریدلو پير شوقى و . نو يو متقي او بزرگ ته يي وویل چي داسى نصیحت راته وکره
چي انسان او رحمان دواړه راڅخه راضي سى

عالم ورته وویل چي پېره ساده خبره ده او هغه دا چي د ورځي فقیرانو او محتاجانو ته کومک ورکوه چي
انسانان درڅخه راضي سى او د شپې پڅله د الله تعالى څخه فقر کوه چي الله تعالى درڅخه راضي سى
هو ، دا نو دنوي او اخروي بری دی . الله تعالى دي يي د هر شتمن ، هر سیاست وال او هر لوړچاري په
نصیب کړي ، آمين

(۱۶۰) رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایلی دی

د هر خاین له پاره به د قیامت په ورځ یوه جنده وی چي د هغه د خیانت د نښی په توګه به

(یې پر شا) نصب وی (صحیح بخاری (۳۱۸۸)

استغفار الله ، خومره به رسوا او ذلیل وی

(۱۶۱) فاني ژوند

حضرت علی (رض) فرمایلی دی چي ژوند فقط دوی ورځي دی . یوه ورځ ستا په ګټه او بله یې ستا په زیان ده
نو په هغه ورځ چي ستا په ګټه ده « غرور » مه کوه او په هغه ورځ چي ستا په زیان ده « صبر » کوه
په ربنتیا چي د برياليتوب عملی نسخه ده

(۱۶۲) د حالاتو جبر

ئىنى وختونه پتە خولە اختيارى نە بلکى مجبوري وى ، حكە چى درواغ ويل نە غوارى خوربنتيا بىا ويلى
نسى

(۱۶۳) اخلاقى كنايە

اسلام (يعنى قرآن او احاديث) راتە وايى چى پە محشر كى به يو د بلىپە غم كى هيڭوک هم نە وى بلکى هر
ڇوک به صرف د ڏان پە غم كى وى

متأسفانە خلکو خو همدا اوس لا دغسى حالت راپىل كرى دى

استغفرالله

(۱۶۴) يو عالم څه بىه ويلى دى

كه ظالم او مجرم تە د هغە د ظلم او جرم سزا ورنکره سى نۇ هغە سزا بە پر گرده تولنە تقسيم كېرى

استغفرالله

(۱۶۵) تلىپاتە معجزە

پە نىرى كى هيچ داسى كتاب نستە چى ۱۴ پېرى دى پە دومرە اصلى او خالص حالت كى ساتل سوی وى لىكە
قرآنكرىم

سبحان الله

(۱۶۶) د مځکي د سطحي او بطن فرق

عجیبه دنیا ده . په ژوند کی د ټولو انساناتو نومونه او لباسونه بیل بیل وی . یو شتمن وی بل غریب ، یو بې مقامه وی بل لوی مقامه ؛ یو انجینیر وی بل ډاکټر ؛ یو استاد وی بل شاگرد ؛ یو سوداګر وی بل سوالګر خو تر مرینی وروسته د ټولو یو نوم وی : مَيَتْ (یعنی مری) یا جنازه د ټولو یو بول قبر وی ، د ټولو یو بول کفن وی ، د ټولو یو بول لحد وی هغه که شاه دی یا ګدا په رښتیا هم تر مځکي لور او تر مځکي لاندی یوه او بله دنیا ده ، خو واتین یې فقط یو نیم مت دی

(۱۶۷) ذهنی زوال

د احسان او بنبګنې په کولو سره ټوله چپ وی . خو که دی کومه غلطی وکړه نو حتی ګونکی هم پر خبرو راخي
استغفرالله

(۱۶۸) عجیبه دوویں

دا هم د (۱۲) په باره کی لنډ او جالب معلومات ورخ ۱۲ ساعته ده ؟ شپه ۱۲ ساعته ده ؟ کال ۱۲ میاشتی دی ؛ سبحانه و تعالی ۱۲ حروفه دی ؛ القرآن المجید ۱۲ حروفه دی ؛ لا اله الا الله ۱۲ حروفه دی ؛ محمد رسول الله ۱۲ حروفه دی ؛ ابوبکر الصدیق ۱۲ حروفه دی ؛ عمر ابن الخطاب ۱۲ حروفه دی ؛ عثمان ابن عفان ۱۲ حروفه دی ؛ علی بن ابی

طالب ۱۲ حروفه دی او داسی بیر نور . سبحان الله

(۱۶۹) د طبیب خبرتیا

زه په ټولو مخلوقاتو کی د غوایي څخه بیر بیرپرم . ځکه ، هغه عقل نلري خو بنکر لري

(ابن سینا)

(۱۷۰) کامل ایمان

د نوح (ع) زوی په جہنم کی ؛ د ابراهیم (ع) پلار په جہنم کی ؛ د لوط (ع) میرمن په جہنم کی ؛

د رسول الله صلی الله علیه وسلم اکا ابولهب په جہنم کی . خو د فرعون غوندی عظیم کافر میرمن آسیه په جنت کی

دا چې خوک د چا خه دی ، الله تعالیٰ یې پروا نه کوی بلکی الله عزوجل یوازی د شرک او کفر څخه پاک ایمان ته اهمیت ورکوی

(۱۷۱) د غوسي ختموں

پیغمبر علیه السلام فرمایی : ما ته یوه داسی کلمه معلومه ده که یې غصه کونکی ووایی نو غصه به یې لیری سی . که هغه « اعوذ بالله من الشیطان الرجیم » ووایی

(صحیح بخاری ۶۱۱۵)

دنباداري او بي غوري (۱۷۲)

مورد چي کله د يو چا واده يا بندادي ته ورخو نو د پيسو يو پاكت د ٿان سره اخلو او ورکوو بي . خو که مو يو دوست په روغتون کي په ناوره روغتیاپي حالت کي بستر وي ، يا هلتنه بي کسه پروت وي نو د پيسو پاكت نه ور وريو (بلکي احياناً ميوه يا گيدى ور وريو) ، حال دا چي هغه او کورنۍ به يي پيسو ته سخت اړ وي

عجيبة ده ، هلتنه دنباداري او دلتنه بي غوري ! همدا دود باید پېل او عام کړو

جابران او ظالمان (۱۷۳)

زمور په تولنه کي تر تولو بد او ظالم انسان هغه دی چي نور خلک يې له بيري احترام کوي

استغفر الله

له مرگه ويره (۱۷۴)

اصلی او واقعی مسلمان هیڅکله د مرگ له یاده نه بیریپوی ،
دا ځکه چي مرگ حق دی او د حق منل پر هر مسلمان فرض دي . او بل دا چي يو مؤمن ځکه
د مرگ له یاده نه بیریپوی چي اسلامي اركان او فرايض يې پر ځای کړي وي
خود دي بر عکس د مرگ له یاده هغه کسان بيریپوی چي اسلام يې خورا لپو او يا هیڅ نه وي
عملی کړي ، نو دغسی انسان د څلوا ګناهونو له امله د مرگ له یاده بيریپوی

د خان جاسوس (۱۷۵)

اهمق او کم عقل انسان خان ته ضرر او نورو ته ګته رسوی ، یعنی خان په لوی لاس د بل په واک کی ورکوی . پس د خان جاسوس دی

انحرافي لوری (۱۷۶)

موږ پیری د افراط په غیږ ورغلې یو که هغه اختلافات دی ، که الزامات دی او که احساسات دی . نو اختلافات باید د نظریاتو سره وی نه د شخصیاتو سره ، او د هغه وضاحت په دلیل سره وکړو نه په تذلیل سره

اول خان بیا جهان (۱۷۷)

که سمون او بدلون ونکرو ، نو ډوبېرو او ختمېرو . پس د غرقېدو د مخنيوي له پاره باید اول په خان او خپل ژوند کی بدلون راویرو ، نه په نورو کی . خو موږ اول نور بدلوو

مهمه باريکي (۱۷۸)

يو عالم څومره مهم راز ویلى دی : عمل (کردار او سلوک) یوازینې هغه نیالګۍ دی
چې تخم یې « د مځکی پر مخ » او میوه یې « تر مځکی لاندی » حاصلېږي
سبحان الله

د درواغو تعن (۱۷۹)

رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایی دی : کله چی څوک درواغ وایی نو د درواغو د بد بويی څخه
بی (د رحمت) ملایکه یو میل لیری هی (ترمذی ۱۹۷۲)

استغفار اللہ

مُستريح او مُستراح (۱۸۰)

رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایی دی : « کله چی مومن بنده وفات سی نو د دنیا د زحمتونو څخه د
مرینی په ذریعه راحت حاصلوی [مستريح سی] . خو فاجر انسان چی میر سی نو د هغه له لاسه بنارونه ،
(بندگان ، ونی او حيوانات راحت سی [مستراح سی] . » (صحيح بخاري ۶۵۱۲)

څومره ستر حقیقت ! نن موږ عملاً ګورو چی هر نېک شخص په خپل وفات سره د دنیوی بدمرغیو او زحمتونو
څخه نجات مومی خو د بد عمله ، شریر او ظالم انسان په مرینه سره اولس او مظلومان د هغه له شره بېغه سی
مگر نن پیرئ کسان د « مړه شریر » ستاینه کوی خو « مړ مومن » خندي ، استغفار اللہ

متوجه او سه (۱۸۱)

که خپل نفس د خیر په کارونو کی لکیا نکړي ، نو هغه به دی ضرور د شر په کارونو کی بوخت کړي
(اشفاعق احمد)

نا امنی (۱۸۲)

تر تولو بد وطن هغه دی چې وطنوال بې په امن کې نه وی (حضرت علی رضي عنہ)
نو یا لویه خدایه ! بد ترین وطن مو بهترین وطن کړه ، آمين

له غمه بې غمئ (۱۸۳)

رسول الله صلی الله علیه وسلم چې به کله د یو غم یا مصیبت سره مخامنځ سو نو نفل لمونځ به یې کاوه .
(رواه احمد او ابو داود)

نو راخی چې موبه هم د ځم غلطولو دغه بهترینه طریقه خپله کړو

ترخه حقایق (۱۸۴)

که یو چا د بل په صداقت کې شک کاوه نو دا دروازجن دی ، که نه صادق دی ؟
که یو چا په مجلس کې په هره موضوع کې خان هرکاره او پوه باله نو جاہل دی ، که نه عالم دی ؟
که یو چا پر بل بیره بد ګوماني کوله نو په زړه تور دی ، که نه په زړه پاک دی
همدا زموږ د ټولنۍ یو څو ترخه حقایق دی

د زړه پاډ او سکون (۱۸۵)

پیغمبر علیه السلام فرمایی : هر وخت چی دی اراده وکره چی دیو چا عیب بیان کري ، نو خپل عیبونه در په
یاد کره

(صحیح بخاری)

د علم انفلاق (۱۸۶)

د یو عارف څخه یې و پوبنتل چی علم کله ماتېړۍ او کمپیوټری ؟

ول کله چی منک یا درویش فقر وکړۍ ، شاعر غرض او مرض ولري ، ملاتاجر او کاروباري سی ، پوه او
عالم د دنیا شوقي سی نو دا هغه وخت دی چی علم به تجزیه کېږي

عظمی نعمتوونه (۱۸۷)

د بدنه هر غری ستر نعمت دی . مثلاً زره یو اتومات ماشین دی چی نه چار جبل غواړی نه تیل غواړی ، نه
موبایل غواړی ، نه برق او نه ګاز غواړی چی په وچلیوی . زره هره ورځ یو لک ، دری زره او شپړو سوه
اتیا (۱۰۳۶۸۰) واره غورخی او ضربان کوي

همدا رنګه ستړگی ، پزه ، غوبرونه ، ژبه ، سبوي ، پښتوګی ، معده ، کولمۍ ، اينه ، تورۍ او هر غری مدنظر
ونیسه چی څومره ستر نعمتوونه دي . دا ټول وړیا دی ، پخپله کار او خدمت کوي

!**فَبِأَيِّ آلاء رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ**

ستر احسان (۱۸۸)

که یو چا ته داسی جمله ووایی یا داسی خبره وکری چی له امله یی هغه شخص الله تعالی ته یو ٿه ورنپردي سی او بدی یی یو ٿه لبو سی ، نو په نن عصر کی دا یوه ستره نیکی ده چی د هر چانه په نصیب کپری ٿومره آسانه ! بس یوه پاکه اراده غواری

(۱۸۹) شاگرخ

کله چی دی گناه ته زرہ وسی نو دا د دی دلیل دی چی الله تعالی درخخه ناراضه سوی دی . نو ژر « یُوو ټرن » وکره یعنی بیرته راوگرخه

اخ ، د ژوند خاطری

کله کله د هفو ورخو په باره کی خاندو چی ژيل به مو .

خو کله کله بیا د هفو ورخو په باره کی ژارو چی خندل به مو

(هاروکی موراکومی)

(۱۹۰) دا ولی ؟

دا ولی بپر خاندو مگر لپر خوشحاله یو ؟

خورا بپر درواغ وايو خو بيخي لپر نتيجه اخلو ؛

بل ته لاره بنبيو خو پچلهه بي لاري یو ؛

جنگ بپر بد کنو خو سوله په جنگ راولو ؛

غيبت مو عادت کري ، عبادت مو بدعت کري دئ

حواب يي الذارييات ٥٦ او طه ١٢٤ راته وايى

(۱۹۱) د معاشرت له آدابو څخه

د یو کور پر دروازه داسی بشکلی جمله ليکلی وه : دا چې زنګ دي وواهه ، لپر صبر خو وکړه . دنه ناست انسان راروانیوی نه دا چې را الوزی

(۱۹۲) عجیبه ده ؟

زمور پر خپل بدن ماران او لړمان ځوړند دي خو پروا نه کوي ، مګر د بل له بدنه د مج او غوماشی د شېړلو په فکر کی یو (خپل لوی عیب هیڅ خو د بل کوچنی عیب هر څه .) استغفارالله

(۱۹۳) پخه او کره وینا

انګریزی متل دی چې وايی هغه څه وکړه چې صحیح (حقیقت) وی او هغه څه مه کوه چې آسانه وی ، یعنی

Do what is right, not what is easy

(۱۹۴) الهي رحمت

د ابن سينا څخه یې و پونتل چې ژوند څنګه درباندی تیریوی ؟

د ورته وویل چى د گناه کاری سره سره د الله تعالى دومره نعمتونه راباندي اوري چى نه پوهيرم د الله تعالى
شکر د څه له رویه ادا کرم ، آیا د نعمتونو پر دیروالی یې او که د گناهونو پر تیروالی یې ؟

سبحان الله

(۱۹۵) یو عالم څه بنه ويلى دي

زما په ليکلي خبره هر څوک نه پوهيري . دا ځکه چى زه احساس ليکم خو هغوي الفاظ لولی

(۱۹۶) نوي بت پرستي

خانپالنه (یا شخص پالنه) تر بت پرستي هم خطرناکه ده . ځکه ، بت دماغ نلري چى خراب سی (او ظلم
وکړي) . خو کله چى د انسان عبادت وکړي (یعنی د ظالم امر په پتو سترګو او بېله روا دليله عملی کړي) ،
نو هغه به ضرور فرعون سی . دا هغه تریخ حقیقت دی چى روزمره یې وینو که هر جنگسالار او توپک سالار
هم دی

د دی بت پرستي سبب پيسه یا عُقده یا عقیده ده . دا نوي بت پرستي بېره خطرناکه ده

(۱۹۷) د برکت لېربنت

پخوا به ساعت د یو یو چا سره و ، خو وخت به د ټولو سره وو ؛ نن برعکس ساعت د ټولو سره سته خو
وخت د هیچا سره نسته

اللهي سزا (۱۹۸)

د هغه انسان د خاموشی یا پتی خولی څخه و بیربریه چې تا یې نزه آزار کړی دی خو هغه هیڅ نه واپی یا هیڅ نسي کولای مګر هر څه الله تعالى ته پرېړدي . نو خبردار او سه چې الله تعالى یې هم ژر یا وروسته بدله درڅخه اخلي

د اضدادو مقابله (۱۹۹)

المصیب د لور څخه راھي او دعا د کښته څخه ورځي . کوم یو چې پیاوړی وي ، هغه یې ګټۍ

ننني دوستان (۲۰۰)

که یو چا ته اضافه له هغه ارزښت ورکوي چې ورته « لازم » وي ، نو څان ته اضافه له هغه تاوان رسوی چې درته « لازم » وي ! دا چې بونځی (فوچانه - غباره) درباندی چاودي مه خښمیره . پچپله دي تر حد زیاته هوا ورکړي وه

د ضمير صيق (۲۰۱)

حقیقت او صداقت یوازنې هغه سکه ده چې د دنیا په هر مکان او دکان کې دیر ارزښت او چلښت لري .
امتحان یې کړه

پر بنو تلوار پر بدو تأمل (۲۰۲)

د نن کار سبا ته مه پرپروده . متوجه او سه چی کله کله نه « بل ھل » راھی ، نه « وقفه » راھی ، نه « بل وخت » راھی او نه هم « بیا » راھی . نوله همدي موقع او فرصت څخه ګته واخله داسی نه چی ناوخته سی

د حلال برکت (۲۰۳)

مالک بن دینار (رح) فرمایلی دی : که څوک تر یوه حرام دینار تیر سی نو دا هغه لره تر یو لک دینارو صدقه کولو هم پنه دی

ربنتیا او درواغ (۲۰۴)

ربنتیا حق دی او درواغ ناحق دی . ربنتیا د انسان تر پیدا یېښت پخوا لا موجود وو ، خو درواغ موجود نه وو .
یعنی حقیقت طبیعی دی خو درواغ مصنوعی دی
پس ویلی سو چی حقیقت شتون لري خو درواغ اختراع کېږی

زما خواب (۲۰۵)

پرون یو دوست پسله بیر وخته ولیدلم او راته وي ويل چی دا څومره زور سوی یې . ما ورته وویل چی زه
حکه د دی « الهی نعمت » څخه شکایت نه کوم چی بیر خلک تری محروم سوی دی

نا ارامه انسان (۲۰۶)

انسان کالی بدلوی ، کور بدلوی ، دفتر بدلوی ، دکان بدلوی ، موئر بدلوی ، لوازم او سامان بدلوی ، دوستان بدلوی ، حتی اریکی او خپلوب بدلوی خو بیا هم پریشانه او نا آرامه وی . دا ولی ؟

حکه چی خپل خوی او عادت نه بدلوی

اصلی او دائمی سکون (۲۰۷)

ما ورخخه و پوښتل چی سکون چیری دی ؟ هغه کرار په لاس کی قرآنکریم راکړ او راته وېي ویل چی دغه دی

سبحان الله

باطنی سمون (۲۰۸)

که هګی له دباندی څخه ماته سی نو ژوند یې ختمیږدی خو که له دننه څخه ماته سی ژوند یې پیلیپوی . نو مثبت او رغنده بدلون تل له دننه څخه وی . راځی چی موږ هم خپل باطن اصلاح کړو . حکه چی رغنده کار تل له دننه راپیلیپوی او دباندی بشپړپوی

تعمق (۲۰۹)

پوهول او پوهیدل پیر فرق لری او دواړه پیر مشکل

(۲۱۰) لا تر کله ؟

همندا اوس دی پر تېر عمر او گناهونو د الله تعالى څخه مغفرت وغواړه . د توبې په سپیڅلو او بو خان ومينځه ملاقات نبودي دی او هره شپږه امکان لري چې الله تعالى دی څيل حضور ته وغواړي . نو بنه نه ده چې په خيرنه او دورنه خبره يې په وړاندۍ ودرېږدي . که ته وغواړي یا نه ، که دی خوبنې وی یا نه ، دا لحظه او دا صحنه حتماً درباندی راځي .

اوسمه وختی دی . ساه لا چلپوي . پلمي بندی کړه . نن د عمل ورڅ ده بېله حسابه ، خو سبا د حساب ورڅ ده بېله عمله

(۲۱۱) شتمن فقير

کله چې ته وصيت پانه ليکي (يا شفاهي وصيت کوي) ، آيا خبر يې چې یوازینې څوک چې ستاد مال او دولت ! يا جایداد څخه محروم پاتيوی ، هغه ته پخپله يې ؟

چا ته څيل سهم پرېږدي ؟ آيا هغه اولاد ته چې بېر ژر به دی هیر کړي ؟ که هغه اولاد ته چې ستاد سهم یوه سلنې به هم نه درېسې خیراتوی ؟

نو اوسمه وختی دی او لا ژوندي يې ، ستاد څيل سهم زياته برخه صدقې ته وقف کړه ، داسې نه چې ناوخته سې ! آيا پوهېږي چې صدقه خورا افضل عبادت دی ؟ نو ولی یې ضایع کوي ؟

ولی دا کار هغه اولاد ته پرېږدي چې د دنیا په کارونو کې تر غوبرونو پوري ډوب دی ؟ که همداسې ونکړي نو (پوه سه چې شتمن فقير يې (یعنی دلتہ شتمن او هلتہ فقير

(۲۱۲) زموږ د تولنى دوه ترڅه حقائق

حئيني کسان هر څه لري بېله لياقته ، خو حئيني بیا هیڅ نتری بېله لياقته

=====

(۲۱۳) سید جمال الدین افغانی څو مره کره او پخه خبره کړي ده

غريب او مسکين عالم په خپله پوهه سره غني دي ، خو جاھل غني د خپلي ناپوهی له امله غريب او مسکين ده

=====

(۲۱۴) خان خوخول

د نن کار سبا ته مه پرپروده او ځان ته حرکت ورکړه
آیا د کامیابی او ناکامی دغه باريکي ته مو پام دی ؟
د بریالیو انسانانو له پاره په اوونی کی اووه « نن » موجود دي ،
« خو د ناکامو انسانانو له پاره بیا اووه « سبا

=====

(۲۱۵) له ډوبیدو بدہ وکړه

ځان خوشحاله ساته . ځکه په تشويش يا پريشاني سره د پرون مشکل قطعاً نه حلېوی بلکي د نن سکون هم له منځه خي او د یو مبهم سبا په غښه ورځي

(۲۱۶) د خلکو امتحانوں

که د چا صبر او حوصله ازمايی نو انتقاد پر وکړه ، بیا وګوره
که د چا اخلاص ازمايی نو مشوره ځنی وغواړه ، بیا وګوره
که د چا غرور او ځانپالنه ازمايی نو خبره یې ومنه ، بیا وګوره
که د چا خوی او خصلت ازمايی نو سفر ورسره وکړه ، بیا وګوره
او که د چا سخاوت ازمايی نو پور تری وغواړه ، بیا وګوره

(۲۱۷) ابن تیمیه (رحمه الله) ویلى دی

هغه عالم دی هلاک سی چې د جاهل د پوهولو څخه پده کوي او هغه جاهل دی هم هلاک سی چې د عالم له
خولی حق نه قبلوی

(۲۱۸) له فتنو او جنجالو ځان ساتنه

آیا د چېپ والي یا خاموشی اهمیت درمعلوم دی ؟
خاموشی ستړ نعمت دی په تیره کله چې : اختلافات بېر وی ، آوازونه لور وی ، شخري لاینحله وی ، علم لېږ
وی ، او دلیل بې وسه او بې کسه وی

(۲۱۹) انسان ثابت حالت نلري

داستایو فسکی خه بنه ویلى دی : هر پرهیزگار يوه سابقه لرى او هر گناه کار يوه اينده لرى . نو ژر قضاوت
مه كوه

(۲۲۰) د غييت او حسد پيوستون

علماء وايى چى انسانان په دري دليلونو سره تر شا خبرى درپسى كوى يا ستا غييت كوى
لومرى - كله چى ونسى كراى ستا دريئخ ته ورسپىرى يا ستا حالت ولرى ، نو تر شا خبرى درپسى كوى
. دوهم - كله چى هغه څه ونلري چى ته بى لرى ، نو دى غييت او پس گويي كوى
درېيم - كله چى وغوارى ستا په رقم ژوند غوره كرى يعنى ستا تقلید وکرى خونه بى سى كولاي ، نو غييت او
تر شا خبرى درپسى كوى
دي ته د غييت او حسد پيوستون وايى . راخي چى اوسم نو د همدى فارمول پر اساس خپلو خانو ،
خپلو دوستانو او خپلو مجلسيانو ته وگورو او هر يو جلا جلا و ارزوو . بنائي هيڅوک يا خورا لې
خني خلاص وى
لا بيا هم نه تري منع كېرو ؟ استغفرالله

(۲۲۱) بل مه ترتىه

زمور د ناكامى اسباب تل زمود په دنه کى وى خومود بى د بل په وجود کى ليتو او هر بد پر نورو تاوانوو.
همدا مو يوه لوويه ټولنيزه ستونزه ده

تولنیز انحراف (۲۲۲)

دا څومره تهمتونه او لفظي ګوزارونه روان دي . خو تريخ حقیقت دا دی چې موره دومره کوبښن او هلى خلی د څان د سمون او بدلون له پاره نه کوو څومره چې تر څان د نورو د غلط ثابتولو له پاره یې کوو

رازداره اوسه (۲۲۳)

يو څوک چې تا ته خپل راز وايې ، خپل عزت او امانت در سپاري . نو خیانت مه پکښی کوه

کثیف او نجس عمل (۲۲۴)

يو څل خو سترګی پټی کړه او داسې فکر وکړه چې د مره انسان سري او تازه غوبنۍ ژوبي او په خوله کي بي اړوپ را اړوي . تر شوندانو دې د دې غوبننو وینې څخیوی ، او د سرو غوبننو ټوټي دې په غابنونو کي یو څه هم بندی وی

دا مهال به دې سترګی څومره سري وي ، زړه به دې څومره پېړه وي ، څيره به دې څومره وحشی وي او حالت به دې څومره شهوانی وي . دا به څنګه نجس او ناولی عمل وي ، ها ؟

آيا دغسی کرغينه صحنې دی خوبنې ده ؟ که خواب مثبت وي نو بنه پېړ غیبت کوه که نه ، اوس هم وختي دی او قسم واخله چې نور به غیبت نه کوم . د غیبت اور پېړل هم په غیبت کي شامل دي ، منع یې کړه یا تری روان سه . دا به نو د څان ، کورنۍ او تولنۍ سره ستانيکي وي . ولی دغسی وږیا احسان او نیکي نه کوي ؟

(۲۲۵) ودریزه او وگوره

لا تر څو به زمانه ترتی؟ دا یې حل لاره نه ده . متل دی چې له مردارو او بوا خپل کالی را ټول کړه
د زمانی څخه شکایتونه مه کوه . بلکې خپل ځان بدل کړه چې الله دی روان حالت بدل کړی

(الرعد ۱۱)

(۲۲۶) خورا ستر او خورا کوچنی

يو عالم ويلى دي :

تر ټولو ستر امتحان اخیستونکي الله جل جلاله دی او تر ټولو کوچنی امتحان ورکونکي
د الله جل جلاله بنده دی
خو موږ لا بیا هم ؟

(۲۲۷) اول د ځان سمون

يو عالم څه بنه ويلى دي : یواهینی څوک چې ته باید تر هغه بنه او غوره سی ، هغه د پرون ورځی ته خپله
بې

(۲۲۸) د څوانانو مسؤولیت

دا صحیح ده چې څوانان د روان بد حالت مسؤولیت نلري ، ځکه په همدي بدو حالاتو کي زوکېدلی او لوی سوی
دي . مګر د همدي حالاتو د سمون او د فکرونو د تسکین مسؤولیت لري

(۲۲۹) په گربوان کی وکوره

کافر چې ووینې نو د اسلام پر نعمت د الله حمد او ثنا ووایه ؛
فاجر او ګناه کار چې ووینې نو پر تقوا باندی د الله حمد او ثنا ووایه ؛
جاهل چې ووینې نو د علم له امله د الله حمد او ثنا ووایه ؛
ناروغ او مبتلا چې ووینې نو د عافیت له امله د الله حمد او ثنا ووایه
په گربوان کی وکوره ! ړوند د دنیا د لیدلو ، کون د اوریدلو ، ګود د یو ګام اخیستلو او ګونګی د یوی خبری
کولو ارمانجن دی
خو ته لیدلای سی ، اوریدلای سی ، تللى سی او ېغیدلای سی
لا د الله شکر نه ادا کوي او نور اضافي او تجملی شیان هم غواړي ؟

(۲۳۰) غرضي دنیا

د ژوند تر ټولو ستره اشتباه می دا وه چې فکر می کاوه که په چا غرض ونکرم نو هفوی به می پر آرامه
پرېږدي
(وودي آلن)

(۲۳۱) ځان ارزونه

شیخ الاسلام ابن تیمیه (رح) ٿه بنه فرمایلی دی : « مومن په حق خبره راضی وی که یبی په گتیه وی که یبی په « ! زیان ؟ خو باطله خبره یبی ناخوبنہ وی که یبی په گتیه وی که یبی په زیان خو موب ؟

الهي تراو او دعا (۲۳۲)

دا خومره بنه احساس دی چی کله د الله تعالی سره د خپل زرہ خبره کوو نو هغه له مخکی ٿخه لا بنه پری خبر وی خو بیا یبی هم زموږ ٿخه ویل غواری

تننی انسانان (۲۳۳)

د یو حکیم ٿخه یبی و پونتل چی دا آسمان ولی داسی شین او صاف دی ؟

هغه ورته وویل دا ڌکه چی انسانان هلتہ نسته

انسی شیطان (۲۳۴)

د نورو هغه عیيونه مه ٿرکندوه چی الله تعالی په پرده کی پت ساتلی دی . یعنی د الله تعالی په اراده او فیصله کی مداخله مه کوه او له خانه انسی شیطان مه جوروه

نابلی میلمه (۲۳۵)

دا داسی بی پروا میلمه دی چی د سهار او مابسام خیال نه ساتی . د ننوتو په نیت د کور دروازه هم نه تکوی او هیچ دیوال یبی مخ نسی راگرخولای . مال او دولت یبی هم مخه نه سی نیولای . نه رشوت اخلي او نه واسطه پیژنی . دا بیر بی لحاظه میلمه دی چی د هیچا پروا نه کوی که هغه بویا وی ، که ماشوم وی ، که جویر وی او که ناجور

هو ، دا نابلی میلمه « مرگ » دی چی ناببره راحی او هر ٿه لوتوی . نو چمتو او سه او توبنہ برابرہ کرہ داسی نه چی ناوخته سی

خبرتیا (۲۳۶)

دا چى په ھوانى کى مستي او په پېرى کى سستي وى ، نو د الله عبادت به گله کوي؟

(خواجہ عبدالله انصاری)

آسانه او ارزانه ثواب (۲۳۷)

رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایی چى الله تعالیٰ خلور کلمی تر یولو بیری خوبنوي
سبحان الله ؛ الحمد لله ؛ لا اله الا الله ؛ الله اکبر

له دخو څخه چى هره یوه مخکى يا وروسته وايي فرق نه کوي

(صحیح مسلم : حدیث نمبر ۵۷۲۴)

نو راځي چى لپه تر لپه خود الله تعالیٰ دا یوه خوبنۍ پر ځای کړو چې بېرہ آسانه ده . هر ځای او په هر حالت
کي یې ويلاي سو (که په موږ کې یو ، که پلې یو ، که په کار کې یو ، که ناست یو) .

بس یوه پاکه اراده او فيصله غواړي

د دعا عظمت (۲۳۸)

رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایی : عمر نه زیاتېروی مګر په نیکی سره ، تقدیر نه بدليروی مګر په دعا
سره

(ابن ماجه ۴۰۲۲)

او دخان په شمول هر چا ته دعا کوه . څه معلومه ده که د یو چا قسمت ستا دعا ته معطله و؟

سابقه په آينده سره ومينځه (۲۳۹)

دا چى بد یې درسرکري دي هغه « پرون » و ؛ که یې وبخښي دا « نن » دی ؛ خو چې اجر یې اخلي هغه «
سبا » دی . مهاتما گاندي په دي ارتباټ وايي
د هغه چا بخښل چى بد یې درسره کري دي ، د ماضي بدلون نه دی بلکى د راتلونکي بدلون دی
څومره بنه

(۲۴۰) مجازات او مكافات

تر يوي گناه وروسته د بلی گناه کول اصلاً د هغې سزا ده ؛

تر يوي نیکي وروسته د بلی نیکي کول اصلاً د هغې اجر دی

(۲۴۱) د وجدان محکمه

د وجدان محکمي ته هرومرو مراجعه وکړه . ځکه چې هلته قطعاً غلطه فيصله نه کېږي

هلته نه حاضرين سته ، نه مراجعنين ؛ نه شاهدان سته او نه مدافع وکیلان !

بلکي صرف « دوه محرران » او یو « ستر قاضى » سته او بس

(۲۴۲) پر نفاق اتحاد

په دي ټولنه کي څلور کسان هغه وخت متحد کېږي چې د پنځم جنازه یې اخیستي وي

(اشفاعي احمد)

(۲۴۳) لوبي او خانپالنه

خواجه نظام الدين اوليا څه بنه ويلى دي

ای مسلمانه ! هر مسلمان چې ووینې تر ځان یې بنه وبوله که څه هم ته اطاعت کونکي یې او هغه گناه کار وي

. کيداۍ سې دا ستا وروستي اطاعت او نیکي وي خود هغه وروستي گناه وي ، چې له امله به یې ته گناه کار سې او هغه نیکوکار

هو ، ځان تر نورو بنه بل (په علم ، ظاهري عزت ، مؤقتی مقام ، قوم ، رتبه او نورو کي) هغه گناه ده چې د نعمتونو د هلاکت سبب کېږي

(۲۴۴) د خيرات قبوليت

فقير د ځان سره خورا ستر « راز » ګرځوي : په ظاهر یې درڅخه غواوري خو په حقیقت کي یې درکوي

الهي احسان او نعمت (۲۴۵)

که ستا ژبه کلمه وايى ، په دی کى نه ستا او نه ستا د ژبي کمال دی ، بلکى کمال د هغه ذات دی چې ستا ژبي ته بى د کلمى ويلو ، ذكر او تسبیح ويلو توفيق ورکرى دی (که نه ، ژبه خو گونگى او ليونى هم لري)

محظوظ او سه (۲۴۶)

نن د تهمتونو او ترتينو بازار عجيب تود دی . نو د چا سره منازعه او مناقشه مه کوه ، ځکه عاقل دی ملامتوی او بېعقل دی آزاروي

د ګناه شاهدان (۲۴۷)

ته په پته او يوازيتوب کي ګناه کوه . مګر لوړ تر لپه څلور عيني شاهدان لري چې هغه زره ، سترگي ، غوبونه او لاسونه دي

الله تعالي فرمایي چې په دغه ورخ به د دوى (يعنى ګناه کارانو) خولي بندی (يعنى مهر) کرو نو د هفوی لاسونه به خبری وکرى او پښني به يې شاهدي اذا کرى چې په دنيا کي يې څه کول (يس : ۶۵)

نو هفوی چې په بنکاره ګناه کوي ، څومره شاهدان به يې وي ؟

لنډ سفر (۲۴۸)

ژوند يو داسي سفر دی چې پېل يې د الله څخه دی او پاي يې و الله جل جلاله لره دی .

يعنى ژوند يو لنډ سفر دی د الله جل جلاله څخه تر الله جل جلاله پوري

خو موبو؟

عبادت د بل له پاره (۲۴۹)

د یو عالم څخه چا پوبنټه وکره چې یوه بشخه دير زيات عبادت کوي ، د ورځي يې روزه وي او د شپې لمونځونه او تلاوت کوي ، خو له بده مرغه چې غيبت هم دير کوي . د دې بشخۍ حالت څنګه بولی ؟

عالم ورته وویل : دا ټول عبادتونه د نورو له پاره کوي . ځکه ، خپل نېک اعمال يې هغه چا ته ځي غيبت يې کوي

هو ، د دغسی مسلمانانو نیک اعمال د غیبت په واسطه داسی خورل کېرى لکه وینه (موریانه) چى لرگى خورى . زموږ ټولنه متأسفانه په دغسی معتادانو ډکه ده . نو د هفوی له پاره اوس هم ناوخته نه دی

۲۵۰)) غیبت یا قناعت ؟

ستره مشکلات به هغه مهال ختم سی که موږ یو په بل پسی د خبرو کولو پر خای یو د بل سره خبری وکړو

د لوړۍ کتاب پای

نور په دوهم ټوک کښي

